

**Міністерство освіти і науки України
Чернігівський національний технологічний університет
Юридичний факультет
Кафедра трудового права та права соціального забезпечення**

ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ

**Методичні вказівки
до проведення семінарських занять
для студентів напряму підготовки 6.130102 «Соціальна робота»
денної форми навчання**

Обговорено і рекомендовано
на засіданні кафедри трудового
права та права соціального
забезпечення
*Протокол № 7
від 11 лютого 2014р.*

Право соціального обслуговування. Методичні вказівки до проведення семінарських занять для студентів напряму підготовки 6.130102 «Соціальна робота» денної форми навчання / Укл.: Литвиненко В.М.– Чернігів: ЧНТУ, 2014. – 84 с.

Укладач: ЛИТВИНЕНКО ВАЛЕНТИНА МИКОЛАЇВНА, кандидат юридичних наук, доцент кафедри трудового права та права соціального забезпечення

Відповідальний за випуск: РУДИК ВІКТОРІЯ АНАТОЛІЇВНА,
в.о. завідувача кафедри трудового права
та права соціального забезпечення,
кандидат юридичних наук, доцент

Рецензент: БЕРДНІК ІННА ВОЛОДИМИРІВНА, кандидат юридичних наук ,
завідувач кафедри кримінального права та правосуддя
Чернігівського національного університету

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	4
1 ОПИС ТА СТРУКТУРА ДИСЦИПЛІНИ.....	5
2 ТЕМАТИЧНА СТРУКТУРА ТА ОСНОВНИЙ ЗМІСТ ПРОГРАМИ КУРСУ	9
3 ПЛАНИ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ.....	15
4 ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ	75
5 ОРІЄНТОВНІ ПИТАННЯ НА ЗАЛІК.....	78
6 ОРІЄНТОВНІ ПИТАННЯ НА ІСПИТ	80

ПЕРЕДМОВА

Дані методичні вказівки є навчальним посібником для проведення семінарських занять з дисципліни «Право соціального обслуговування». Методичні вказівки включають в себе такі частини: Опис та структура дисципліни; Тематична структура та основний зміст програми курсу; Плани семінарських занять; Порядок оцінювання знань студентів; Орієнтовні питання на залік; Орієнтовні питання на іспит.

В матеріали до семінарських занять включені питання, що передбачаються для обговорення на семінарі, ключові поняття, контрольні питання, додаткові дискусійні питання, питання на самостійне вивчення, зазначені теми рефератів та передбачені тестові завдання. Підготовка студентами виступів на семінарах, питань на самостійне вивчення та написання рефератів здійснюється з метою залучення студентів до самостійної роботи над науковими та законодавчими джерелами з тим, що б на підставі аналізу та узагальнення студенти мали змогу робити власні обґрунтовані висновки теоретичного та практичного характеру. На розгляд теоретичних питань та проведення дискусій час виділяється викладачем.

Крім розгляду теоретичних питань методичними вказівками передбачаються тестові завдання. Мета тестових завдань – забезпечити зручний контроль знань як з боку самих студентів, так і з боку викладачів.

Підводячи підсумки семінарського заняття, викладач робить висновки, в яких зазначає правильну позицію при відповідях на теоретичні питання, робить висновок щодо правильності рішення тестових завдань та загального рівню підготовки, оцінює відповіді та виступи студентів.

1 ОПИС ТА СТРУКТУРА ДИСЦИПЛІНИ

Таблиця 1.1- опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	
Кількість кредитів – 7	Галузь знань - 1301 «Соціальне забезпечення»	Вибіркова	
	Напрямок підготовки 6.130102 «Соціальна робота»		
Модулів – 5	Спеціальність (професійне спрямування): _____	Рік підготовки:	
Індивідуальне науково-дослідне завдання – курсова робота, контрольна		Семестр	
Загальна кількість годин – 210		7-й	8-й
		Лекції	
Тижневих годин: аудиторних – 2 (7-й семестр), 6 (8-й семестр); самостійної роботи і індивідуальної студента – 2,25(7-й семестр) та 5,8 (8-й семестр)	1	3	
	Семінарські		
	1	3	
	Самостійна робота		
	2,25	5,8	
	Індивідуальні завдання: КСР, контрольна		
Вид контролю:			
Залік	Екзамен		

Таблиця 1.2 - структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем		Кількість годин для денної/заочної форми навчання				
		Всього	У тому числі			
			Лек.	Сем.	Лаб.	С.р.
1	2	3	4	5	6	7
Змістовий модуль 1. Соціальне обслуговування як складова права соціального забезпечення						
1	Тема 1. Теоретичні основи права соціального обслуговування	10	2	2		6
2	Тема 2. Правовий статус отримувачів та порядок надання соціальних послуг	6	2	2		2
3	Тема 3. Система суб'єктів, які надають соціальні послуги	6	2	2		2
4	Тема 4. Інвалідність: правове поняття і порядок встановлення	8	2	2		4
Разом за змістовим модулем 1		30	8	8		14
Змістовий модуль 2. Загальні положення про реабілітацію інвалідів в Україні						
5	Тема 5. Реабілітація інвалідів: історія і сучасність	10	2	2		6
6	Тема 6. Право інвалідів на реабілітацію та державні гарантії його реалізації.	10	2	2		6
7	Тема 7. Система реабілітації інвалідів, дітей-інвалідів	10	2	2		6
8	Тема 8. Державні органи України, які здійснюють управління в галузі забезпечення соціального захисту інвалідів	8	2	2		4
9	Тема 9. Соціальні установи по роботі з інвалідами	7	2	2		3
Разом за змістовим модулем 2		45	10	10		25

Продовження таблиці 1.2

1	2	3	4	5	6	7
Змістовий модуль 3. Загальна характеристика видів реабілітації						
10	Тема № 10. Складові системи реабілітації.	10	2	2		5
11	Тема 11. Правові аспекти медичної реабілітації інвалідів	9	2	2		4
12	Тема 12. Соціальна реабілітація інвалідів	10	2	2		4
13	Тема 13. Правове регулювання професійної реабілітації інвалідів	10	2	2		5
14	Тема 14. Порядок забезпечення інвалідів автомобілями	9	2	2		4
15	Тема 15. Забезпечення інвалідів технічними засобами реабілітації.	10	2	2		5
16	Тема 16. Організація та порядок здійснення санаторно-курортного лікування громадян похилого віку та інвалідів.	12	2	2		5
Разом за змістовим модулем 3		60	14	14		32
Змістовий модуль 4. Соціальне обслуговування на умовах стаціонарного та денного перебування						
17	ТЕМА № 17. Соціальні послуги, що надаються особам органами міністерства освіти і науки та міністерства молоді та спорту України	14	4	4		6
18	ТЕМА № 18. Соціальні послуги, що надаються окремим категоріям осіб	10	2	2		6
19	ТЕМА № 19. Правове регулювання соціального обслуговування в територіальних центрах.	9	2	2		5
20	ТЕМА № 20 . Заклади інтернатного типу МСПУ	9	2	2		5
21	ТЕМА № 21 . Порядок приймання, утримання і відрахування із стаціонарних установ.	9	2	2		5

Продовження таблиці 1.2

1	2	3	4	5	6	7
22	Тема № 22. Види послуг, що надаються підопічним стаціонарними інтернатними установами.	9	2	2		5
Разом за змістовим модулем 4		60	14	14		32
Змістовий модуль 5. Види соціальних послуг, які надаються фондами соціального страхування						
23	ТЕМА № 23. Соціальні послуги, що надаються особам у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами зумовленими похованням.	5	2	2		1
24	ТЕМА № 24. Соціальні послуги, що надаються потерпілим від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання	5	2	2		1
25	ТЕМА № 25. Види соціальних послуг, що надаються безробітним	5	2	2		1
Разом за змістовим модулем 5		15	6	6		3
Усього годин за дисципліну		210	52	52		106

2 ТЕМАТИЧНА СТРУКТУРА ТА ОСНОВНИЙ ЗМІСТ ПРОГРАМИ КУРСУ

Змістовий модуль 1. Соціальне обслуговування як складова права соціального забезпечення

Тема №1. Теоретичні основи права соціального обслуговування.

Поняття соціального обслуговування та права соціального обслуговування. Предмет та методи права соціального обслуговування. Система права соціального обслуговування. Принципи соціально-обслуговуючого права. Джерела соціально-обслуговуючого права. Соціальні послуги. Види соціальних послуг. Форми надання соціальних послуг. Поняття складної життєвої обставини.

Тема № 2. Правовий статус отримувачів та порядок надання соціальних послуг

Правовий статус отримувачів соціальних послуг. Обов'язки та права осіб, які надають соціальні послуги.

Професійна діяльність у сфері надання соціальних послуг. Статус соціального робітника і соціального працівника

Порядок надання соціальних послуг та компенсації фізичним особам, які надають соціальні послуги. Документи необхідні для отримання компенсації за надання соціальних послуг.

Тема № 3. Система суб'єктів, які надають соціальні послуги

Державні органи, які здійснюють управління у сфері соціального обслуговування. Державні спеціалізовані підприємства, установи, організації. Суб'єкти, які надають соціальні послуги. Соціальні установи, які здійснюють соціальне обслуговування. Державні неспеціалізовані підприємства, установи. Благодійні організації як суб'єкти, які здійснюють соціальне обслуговування. Волонтерська діяльність у сфері надання соціальних послуг.

Тема 4. Інвалідність: правове поняття і порядок встановлення

Історичне розуміння інвалідності. Зв'язок інвалідності з поняттям “непрацездатність”. Офіційне визначення інвалідності в словниках. Правове розуміння інвалідності. Моделі інвалідності. Дизабілізм – дискримінація інвалідів. Суспільна модель інвалідності. Адміністративна модель інвалідності. Причини трансформації медико-трудової експертизи (МТЕ) в медико-соціальну експертизу (МСЕ). Формування загальних принципів і положень МСЕ. Законодавче закріплення основних позицій МСЕ. Правовий статус МСЕК. Зв'язок інвалідності з групами інвалідності. Сучасна правова основа визначення інвалідності. Підстави інвалідності. Основні критерії при визначенні I, II, III груп інвалідності. Категорії інвалідності.

Змістовий модуль №2. Загальні положення про реабілітацію інвалідів в Україні

Тема 5. Реабілітація інвалідів: історія і сучасність

Реабілітація інвалідів – історична категорія. Розвиток реабілітації інвалідів. Правове врегулювання суспільних відносин у сфері реабілітації інвалідів. Соціально - трудова реабілітація інвалідів відповідно до Закону України “Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні. “Соціальна реабілітація”, «трудова реабілітація», “реабілітація інвалідів” відповідно до Закону України “Про реабілітацію інвалідів в Україні”. Принципи реабілітації інвалідів та їх характеристика. Становлення системи реабілітації інвалідів в Україні.

Тема 6. Право інвалідів на реабілітацію та державні гарантії його реалізації.

Закріплення права інвалідів на реабілітацію за законодавством України. Міжнародні стандарти в сфері реабілітації інвалідів. Міжнародні організації, що займаються проблемами інвалідності.

Правовий статус інвалідів, його особливність. Зміст спеціального статусу інвалідів. Правова база реабілітації інвалідів в Україні. Права інвалідів при проведенні реабілітації. Державні гарантії реалізації права на реабілітацію.

Тема 7. Система реабілітації інвалідів, дітей-інвалідів

Структура системи реабілітації інвалідів, дітей-інвалідів. Типи реабілітаційних установ. Створення та припинення діяльності реабілітаційних установ.

Державна типова програма. Державні соціальні нормативи у сфері реабілітації інвалідів.

Державне управління системою реабілітації інвалідів.

Тема 8. Державні органи України, які здійснюють управління в галузі забезпечення соціального захисту інвалідів

Державна влада та соціальне забезпечення інвалідів. Компетенція Верховної Ради України у сфері соціального захисту інвалідів. Повноваження Президента України щодо соціального захисту інвалідів. Компетенція Кабінету Міністрів України у сфері захисту інвалідів. Компетенція центральних органів виконавчої влади у сфері соціального захисту інвалідів. Компетенція Міністерства соціальної політики України у сфері соціального захисту інвалідів.

Компетенція місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування в сфері соціального захисту інвалідів.

Фонд України соціального захисту інвалідів. Завдання і функції Фонду. Кошти Фонду. Управління системою Фонду. Правове становище Фонду.

Тема 9. Соціальні установи по роботі з інвалідами

Будинки-інтернати системи соціального захисту населення. Центри професійної, медичної та соціальної реабілітації інвалідів. Територіальні центри соціального обслуговування.

Соціальні установи Міністерства освіти і науки, Міністерство молоді і спорту України. Соціальні установи Міністерства охорони здоров'я України.

Змістовий модуль №3. Загальна характеристика видів реабілітації **Тема № 10. Складові системи реабілітації.**

Індивідуальна програма реабілітації інвалідів. Державна типова програма реабілітації.

Види реабілітаційних заходів. Форми реабілітаційних заходів.

Засоби реабілітації інвалідів. Види засобів реабілітації інвалідів.

Види реабілітації інвалідів: медична, соціальна, трудова, професійна та інші.

Тема 11. Правові аспекти медичної реабілітації інвалідів

Медична реабілітація як початок інтеграції інвалідів в суспільстві. Суть та загальна характеристика медичної реабілітації інвалідів. Форми медичної реабілітації інвалідів. Право інвалідів на охорону здоров'я. Правове регулювання заходів медичної реабілітації інвалідів. Правові проблеми запровадження медичного соціального страхування в Україні.

Тема 12. Соціальна реабілітація інвалідів

Поняття соціальної реабілітації. Принципи соціальної реабілітації.

Принципи ізоляції і компенсації. Принцип рівних соціальних прав і можливостей індивідів. Принцип вивчення і збереження сімейних і соціальних зв'язків інваліда.

Тема 13. Правове регулювання професійної реабілітації інвалідів

Право інвалідів на працю. Професійна реабілітація інвалідів. Правове регулювання праці інвалідів на спеціалізованих підприємствах.

Завдання і заходи професійної реабілітації та сприяння працевлаштуванню інвалідів. Працевлаштування інвалідів. Робоче місце інваліда. Органи, що здійснюють працевлаштування інвалідів. Державна служба зайнятості. Органи Міністерства соціальної політики України. Органи місцевого самоврядування та виконавчої влади. Професійне навчання інвалідів

Тема 14. Порядок забезпечення інвалідів автомобілями

Механізм забезпечення автомобілями інвалідів, зокрема дітей-інвалідів. Отримання автомобілів безоплатно або на пільгових умовах. Пільгове забезпечення інвалідів автомобілями з ручним і звичайним керуванням.

Переоформлення або переобладнання автомобіля, отриманого інвалідом або законним представником дитини-інваліда. Облік та видача автомобілів інвалідам або законним представникам дітей-інвалідів. Забезпечення інвалідів автомобілями, визнаних гуманітарною допомогою.

Тема 15. Забезпечення інвалідів технічними засобами реабілітації.

Забезпечення населення технічними засобами реабілітації. Види технічних засобів реабілітації. Облік осіб, які потребують забезпечення технічними засобами реабілітації.

Забезпечення інвалідів та інших осіб засобами пересування і засобами побутової реабілітації. Види крісел колісних.

Тема 16. Організація та порядок здійснення санаторно-курортного лікування громадян похилого віку та інвалідів

Порядок забезпечення санаторно-курортними путівками. Облік інвалідів і пенсіонерів, які потребують санаторно-курортного лікування. Порядок планування та розподілу путівок до санаторіїв, пансіонатів та будинків відпочинку. Порядок обліку надходження та зберігання санаторно-курортних путівок. Порядок виплати грошової компенсації вартості санаторно-курортного лікування деяким категоріям громадян.

Змістовий модуль №4. Соціальне обслуговування на умовах стаціонарного та денного перебування

Тема № 17. Соціальні послуги, що надаються особам органами Міністерства освіти і науки та Міністерства молоді та спорту України.

Соціальні послуги, що надаються психолого-медико-педагогічними консультаціями. Соціальні послуги, що надаються психологічною службою системи освіти України. Соціальні послуги, що надаються навчально-реабілітаційними центрами. Соціальні послуги, що надаються центрами соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді. Соціальні послуги, що надаються притулками для дітей служби у справах дітей. Надання соціальних послуг центрами реабілітації для осіб, які постраждали від торгівлі людьми.

Тема № 18. Соціальні послуги, що надаються окремим категоріям осіб

Визначення статусу біженця та особи, яка потребує додаткового захисту. Соціальний захист біженців.

Соціальне обслуговування бездомних осіб і безпритульних дітей. Заклади для бездомних осіб та безпритульних дітей.

Соціальна реабілітація осіб, які постраждали від терористичного акту.

Соціальні послуги, що надаються особам, які відбували покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі певний строк

Тема № 19. Правове регулювання соціального обслуговування в територіальних центрах.

Загальне положення про територіальний центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг). Умови прийняття на обслуговування. Припинення обслуговування.

Відділення соціальної допомоги вдома як один із структурних підрозділів територіального центру. Порядок надання соціальних послуг, умови прийняття та порядок припинення соціального обслуговування у відділенні соціальної допомоги вдома. Діяльність інших структурних підрозділів територіального центру. Новації у наданні соціальних послуг в територіальних центрах..

Тема № 20 . Заклади інтернатного типу МСПУ

Історія становлення будинків-інтернатів. Принципи організації і функціонування стаціонарних установ системи соціального захисту населення. Типи будинків-інтернатів. Профілі дитячих будинків-інтернатів. Компетенція органів соціального захисту населення щодо надання соціальних послуг громадянам у стаціонарних установах.

Тема № 21. Порядок приймання, утримання і відрахування із стаціонарних установ

Юридичні факти, які необхідні для влаштування до будинків-інтернатів. Загальні протипоказання. Протипоказання та показання при прийнятті до будинків-інтернатів різних типів.

Документи необхідні для влаштування до будинків-інтернатів загального типу, дитячого будинку-інтернату, спеціального будинку-інтернату, психоневрологічного будинку-інтернату.

Порядок утримання громадян у будинках-інтернатах. Підстави для відрахування з будинків-інтернатів.

Тема № 22. Види послуг, що надаються підопічним стаціонарними інтернатними установами.

Виплата пенсії (соціальної допомоги) підопічним. Трудова діяльність підопічних. Збереження речей і цінностей. Посвідчення заповітів. Поховання підопічних. Права підопічних стаціонарних установ. Дотримання підопічними правил внутрішнього розпорядку.

Соціально-побутове обслуговування підопічних. Медичне обслуговування підопічних. Первинна медична допомога. Спеціалізована медична допомога. Високоспеціалізована медична допомога.

Забезпечення підопічних санаторно-курортними путівками і протезно-ортопедичними виробами та засобами пересування. Соціально-культурне обслуговування.

Змістовий модуль №5. Види соціальних послуг, які надаються фондами соціального страхування

Тема № 23. Соціальні послуги, що надаються особам у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами зумовленими похованням.

Санаторно-курортне лікування та оздоровлення застрахованих осіб і членів їх сімей. Часткове фінансування санаторіїв-профілакторіїв за рахунок

коштів фонду. Терміни лікування хворих у санаторіях-профілакторіях. Утримання дитячо-юнацьких спортивних шкіл, дитячих оздоровчих таборів і позашкільного оздоровлення.

Тема № 24. Соціальні послуги, що надаються потерпілим від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання

Забезпечення потерпілих слуховими апаратами, лікарськими засобами, окулярами, протезуванням зубів та очей. Забезпечення потерпілих путівками для санаторно-курортного лікування. Забезпечення потерпілих протезно-ортопедичними виробами та засобами пересування. Забезпечення потерпілих автомобілями. Організація лікування потерпілих у лікувально-профілактичних закладах. Забезпечення потерпілих додатковим харчуванням

ТЕМА № 25. Види соціальних послуг, що надаються безробітним

Професійне навчання незайнятих громадян. Сприяння безробітним у працевлаштуванні. Пошук підходящої роботи. Організація оплачуваних громадських робіт. Організація сезонних робіт. Працевлаштування громадян, які потребують соціального захисту шляхом бронювання робочих місць. Професійна орієнтація населення та професійне навчання.

3 ПЛАНИ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

3.1 Методичні рекомендації до семінарських занять

Право соціального обслуговування як навчальна дисципліна передбачає вивчення загальних положень щодо соціального обслуговування інвалідів, непрацездатних, громадян похилого віку; системи стаціонарних установ, які здійснюють соціальне обслуговування; системи соціальних послуг, які надаються через систему органів Міністерства соціальної політики України, Міністерства охорони здоров'я, Міністерства освіти і науки, Міністерства молоді та спорту, тощо.

Впровадження у навчальний процес згаданого спецкурсу має на меті формування у студентів, як майбутніх фахівців, необхідних знань щодо законодавчих основ соціального обслуговування, що сприятиме застосуванню їх на практиці.

Ефективне вивчення та засвоєння, визначеного програмою курсу матеріалу, можливе за умови належного опрацювання студентами змісту лекцій, нормативно-правових актів, навчальної та наукової літератури. Підготовка студентів до семінарського заняття повинна починатися з розгляду питань, відповідно плану заняття, та ознайомлення із запропонованою літературою. Під час розгляду теоретичних питань необхідно звернути увагу на існуючі з цього приводу наукові думки та позиції. Задля розвитку у студентів навиків індивідуального вивчення матеріалу та формування власної точки зору до кожного семінарського заняття пропонуються завдання для індивідуальної та самостійної роботи, опрацювання яких можливе за допомогою використання рекомендованої літератури.

Таким чином, засвоєння та закріплення опрацьованого матеріалу, набуття навичок застосування нормативно-правових актів з питань соціального обслуговування можливо лише за умови комплексної підготовки студентами до семінарських занять, а саме: опрацювання лекційного матеріалу, завдань для індивідуальної та самостійної роботи, підготовка доповідей та рефератів.

Семінарське заняття № 1

Тема: Теоретичні основи права соціального обслуговування.

План заняття

1. Поняття соціального обслуговування.
2. Види соціальних послуг.
3. Форми надання соціальних послуг.
4. Принципи соціально-обслуговуючого права.
5. Джерела соціально обслуговуючого права.

Ключові поняття

Соціальні послуги, соціальне обслуговування, матеріальна допомога, форми надання соціальних послуг, джерела права.

Контрольні питання

1. Дайте визначення поняттю соціальні послуги?
2. Дайте визначення поняттю соціальне обслуговування?
3. Які форми надання соціальних послуг?
4. Які види соціальних послуг передбачені законодавством?
5. Які принципи передбачені законодавством?

Додаткові дискусійні питання

1. Яке співвідношення соціальних послуг із соціальним обслуговування?
2. Які принципи соціального обслуговування існують в науці?

Питання на самостійне вивчення

1. Система права соціального обслуговування.
2. Предмет та метод правового регулювання права соціального обслуговування.

Теми для написання рефератів

1. Становлення соціального обслуговування в Україні.
2. Характеристика основних нормативних актів у сфері соціального обслуговування.

Тестові завдання

1. Соціальні послуги це:
 - а) вид соціального обслуговування.
 - б) вид соціального забезпечення.
 - в) вид соціального страхування.
2. Формами соціальних послуг є:
 - а) соціальне обслуговування і пенсійне забезпечення.
 - б) соціальне обслуговування і матеріальна допомога.
 - в) соціальне обслуговування і соціальне страхування.
3. Соціальне обслуговування це:
 - а) система соціальних заходів, яка передбачає сприяння, підтримку і послуги, що надають соціальні служби окремим особам чи групам населення для подолання або пом'якшення життєвих труднощів, підтримки їх соціального статусу та повноцінної життєдіяльності

б) послуги , що задовольняють специфічні потреби осіб похилого віку, непрацездатних, сімей із дітьми (протезування, соціально-трудова реабілітація, забезпечення транспортом , послуги по утриманню в установах соціального захисту

в) послуги, що задовольняють загальні потреби категоріям громадян, наданих для зазначених вище категорій населення в особливому правовому режимі (пільги по оплаті житлово-комунальних послуг, безкоштовне харчування, забезпечення одягом, безкоштовний проїзд у транспорті і т.д.)

4. Складні життєві обставини це :

а) обставини, спричинені інвалідністю, віком, станом здоров'я, соціальним становищем, життєвими звичками і способом життя, внаслідок яких особа частково або повністю не має (не набула або втратила) здатності чи можливості самостійно піклуватися про особисте (сімейне) життя та брати участь у суспільному житті.

б) обставинами вважаються обставини, що об'єктивно порушують нормальну життєдіяльність особи, наслідки яких вона не може подолати самостійно.

в) це наявність хвороб і фізичних дефектів, які призводять до фізичного, душевного і соціального неблагополуччя

5. Соціальне обслуговування здійснюється:

а) через систему лікувально-профілактичних закладів;

б) через систему управлінь праці та соціального захисту населення;

в) за місцем проживання особи (вдома); у стаціонарних інтернатних установах та закладах; у реабілітаційних установах та закладах; в установах та закладах денного перебування; в установах та закладах тимчасового або постійного перебування; у територіальних центрах надання соціальних послуг; в інших закладах соціальної підтримки (догляду).

6. Видами соціальних послуг є:

а) грошова та натуральна допомоги.

б) соціально-побутові послуги, психологічні послуги, соціально-педагогічні послуги, соціально-медичні послуги, соціально-економічні послуги, юридичні послуги , послуги з працевлаштування, інформаційні послуги.

в) забезпечення продуктами харчування, м'яким та твердим інвентарем, гарячим харчуванням, транспортними послугами, засобами малої механізації, здійснення соціально-побутового патронажу, соціально-побутової адаптації, виклик лікаря, придбання та доставка медикаментів.

7. Надання соціальних послуг ґрунтується на принципах:

а) адресності та індивідуального підходу; доступності та відкритості; добровільності вибору отримання чи відмови від надання соціальних послуг; гуманності; комплексності; максимальної ефективності використання бюджетних та позабюджетних коштів суб'єктами, що надають соціальні

послуги; законності; соціальної справедливості; забезпечення конфіденційності суб'єктами, що надають соціальні послуги; дотримання суб'єктами, що надають соціальні послуги, державних стандартів соціальних послуг, етичних норм і правил.

б) інтегрований підхід в організації реабілітації інвалідів; структурна відповідність у процесі реабілітації інвалідів; соціальна доцільність; диференційована адресність; державний характер реабілітаційної справи.

в) безкоштовність більшості заходів; доступність у реалізації права; широка участь профспілок та інших організацій; максимальної соціальної інтеграції інвалідів; багатосторонності і комплексності заходів; профілактичної направленості заходів; компенсації; індивідуалізації заходів; принцип апеляції.

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Болотіна Н.Б. Право соціального захисту: становлення і розвиток в Україні. – К.: Знання, 2005. – 381 с.; с. 127.

2. Закон України „ Про соціальні послуги” від 19 червня 2003 року // Відомості Верховної Ради .- 20003. - № 75.

3. Н.М. Стаховська. Деякі проблеми нормативного регулювання суспільних відносин з соціального обслуговування в Україні. // Київський національний університет ім. Т.Г. Шевченка „ юридичні науки” В.- 38, 2000. –ст.51

4. Путило Н.В. К вопросу о природе социальных услуг // Журнал российского права. – 2006. - № 4. – с. 16 – 24.

5. Соціальні послуги: як побудувати українську модель на європейських підходах. - Київ. - грудень 2006. – с.29, с. 10 –15.

6. Сташків Б. І. Принципи соціально-обслуговуючого права в Росії та Україні. // Актуальні проблеми політики: Збірник наукових праць. Одеса, 2002.- ст. 420.

7. Сташків Б.І. Право соціального обслуговування: Навч. пос. –К. -: Знання, 2007. – 567 с.

8. Сташків Б.І. Соціальне обслуговування в системі соціального забезпечення: правові питання // Право України. – 2005. - № 1. – с.77.

9. Шаблова Е.Г. Гражданско-правовое регулирование отношений возмездного оказания услуг: Автореф. Дисс. ...д-ра юрид. Наук. Екатеринбург, 2002.- с. 13. Ткаченко Ю.О. Особливості надання соціальних послуг в Україні / Ю.О. Ткаченко // Збірник наукових праць Черкаського державного технологічного університету. Серія: Економічні науки. – 2009. – № 24. – С. 333-336.

Семінарське заняття №2

Тема: Правовий статус отримувачів та порядок надання соціальних послуг.

План заняття

1. Правовий статус отримувачів соціальних послуг.
2. Професійна діяльність у сфері надання соціальних послуг.
3. Організація діяльності та фінансування надання соціальних послуг.
4. Порядок призначення та надання компенсації особам, які надають соціальні послуги.

Ключові поняття

Платні соціальні послуги, безплатні соціальні послуги, права отримувачів соціальних послуг, права та обов'язки осіб, які надають соціальні послуги, соціальний працівник, соціальний робітник, компенсація виплата за надання соціальних послуг.

Контрольні питання

1. Які категорії відносяться до осіб, які мають права на соціальні послуги?
2. Які категорії осіб отримують соціальні послуги безплатно, а які платно?
3. Які права та обов'язки мають отримувачі соціальних послуг?
4. Які права та обов'язки мають особи, які надають соціальні послуги?
5. Яка відмінність між соціальним працівником та соціальним робітником?
6. Хто може отримати компенсацію за надання соціальних послуг?
7. Який розмір компенсації за надання соціальних послуг?
8. Які документи необхідні для надання компенсації за надання соціальних послуг?

Додаткові дискусійні питання

1. Ким виплачується компенсація за надання соціальних послуг?
2. Які існують обмеження у отриманні соціальних послуг?

Питання на самостійне вивчення

1. Порядок надання платних соціальних послуг.

Теми для написання рефератів

1. Правовий статус соціального працівника та соціального робітника.

Тестові завдання

1. Право на отримання соціальних послуг мають:
 - а) особи, які потрапили в складні життєві обставини
 - б) громадяни України, іноземці та особи без громадянства, у тому числі біженці, які проживають в Україні на законних підставах та перебувають у складних життєвих обставинах.
 - в) особи, які проживають на території України на законних підставах

2. Соціальні послуги надаються:
 - а) платно і безоплатно
 - б) платно та з частковою оплатою
 - в) безоплатно

3. Соціальні послуги надають:
 - а) працівники управлінь праці та соціального захисту населення
 - б) соціальні працівники, інші фахівці, соціальні робітники
 - в) лікарі-експерти МСЕК

4. Соціальний робітник це:
 - а) спеціально підготовлений працівник для надання соціальних послуг
 - б) особа, яка надає соціальні послуги та має підготовку, що відповідає вимогам та характеру роботи, що виконується
 - в) фізична особа, яка надає соціальні послуги

5. Соціальний працівник це:
 - а) професійно підготовлений фахівець, що має необхідну кваліфікацію у сфері соціальної роботи і надає соціальні послуги
 - б) посадова особа органів праці та соціального захисту населення
 - в) фахівець із соціальної роботи

6. Компенсація за надання соціальних послуг призначається у розмірі:
 - а) 100%, 75%, 50% середнього заробітку
 - б) 15 %, 10%, 7% прожиткового мінімуму
 - в) 75 %, 50%, 30% середньої вартості послуг

7. Для виплати компенсації особі, яка надає соціальні послуги надаються документи:
 - а) особою, якій надаються соціальні послуги
 - б) особою, якій надаються соціальні послуги та особою, яка надає соціальні послуги
 - в) особою, яка надає соціальні послуги

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Закон України „Про соціальні послуги” від 19 червня 2003 року // Відомості Верховної Ради .- 20003. - № 75.
2. Порядок регулювання тарифів на платні соціальні послуги, затв. Постановою КМУ України від 9 квітня 2005 року № 268.
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 14 січня 2004 року „ Про порядок надання платних соціальних послуг та затвердження їх переліку” // Соціальний захист № 3. -2004. – ст. 2.(у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 16 травня 2007 р. N 745).

4. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2004 „ Про затвердження Порядку призначення і виплати компенсації фізичним особам, які надають соціальні послуги. // Соціальний захист № 7. – 2004. – ст. 1
5. Розпорядження Київської міської державної адміністрації від 03.02.2006 Про виділення коштів для виплати у 2006 році компенсації фізичним особам, які надають соціальні послуги.
6. Розпорядження Київської міської державної адміністрації від 14.02.2008 Про виділення коштів для виплати у 2008 році компенсації фізичним особам, які надають соціальні послуги.

Семінарське заняття №3

Тема: Система суб'єктів, які надають соціальні послуги

План заняття

1. Державні органи, які здійснюють управління у сфері соціального обслуговування.
2. Суб'єкти, які надають соціальні послуги, обслуговування.
3. Громадські та інші організації.

Ключові поняття

Суб'єкти, які надають соціальні послуги, суб'єкти, які здійснюють соціальне обслуговування, державні та недержавні суб'єкти, фізична особа як суб'єкт надання соціальних послуг.

Контрольні питання

1. Які органи здійснюють управління у сфері соціального обслуговування?
2. Яка система суб'єктів, які надають соціальні послуг?

Додаткові дискусійні питання

1. На які дві групи можна поділи органи, які беруть участь у реалізації права громадян на соціальні послуги?
2. Чи можна назвати фізичну особу суб'єктом надання соціальних послуг?

Питання на самостійне вивчення

1. Фізична особа як суб'єкт надання соціальних послуг.
2. Волонтерська діяльність у сфері надання соціальних послуг.

Теми для написання рефератів

1. Недержавні організації як суб'єкти надання соціальних послуг.

Тестові завдання

1. Найбільший обсяг роботи у сфері соціального обслуговування здійснює:
 - а) Кабінет Міністрів України
 - б) Міністерство соціальної політики України
 - в) Президент України

2. В систему суб'єктів, які надають соціальні послуги, входять:

- а) юридичні особи та фізичні особи
- б) підприємці та державні органи
- в) волонтери та соціальні робітники

3. Соціальне обслуговування здійснюється:

а) за місцем проживання особи (вдома); у стаціонарних інтернатних установах та закладах; у реабілітаційних установах та закладах; в установах та закладах денного перебування; в установах та закладах тимчасового або постійного перебування; у територіальних центрах надання соціальних послуг; в інших закладах соціальної підтримки (догляду).

б) через підприємства, установи, організації та заклади незалежно від форми власності та господарювання, фізичні особи - підприємці, які відповідають критеріям діяльності суб'єктів, що надають соціальні послуги, а також фізичні особи, які надають соціальні послуги.

в) через прибуткові юридичні особи та неприбуткові установи (благодійні, громадські, релігійні організації).

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Закон України „Про соціальні послуги” від 19 червня 2003 року // ВВР України. -2004. -№ 45. - ст. 358.
2. Закон України “Про громадські об'єднання” від 22 березня 2012 року // ВВР. – 2013. - № 1. - ст.1
3. Закон України „Про Товариство Червоного Хреста України” від 28 листопада 2002 року // Відомості Верховної Ради України. – 2003. - N 5. - ст.47
4. Закон України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» 5 липня 2012 року // Відомості Верховної Ради України. -2013. - № 25. - стаття 252
5. Бойко М.Д. Право соціального забезпечення України: Навч. посіб.: - К.: «Олан», 2004, - 311 с.
6. Сирота І. М. Право соціального забезпечення в Україні: Учебник. – Х.: «Одиссей», 2000. – 384 с.
7. Синчук С.М. , Бурак В.Я., Право соціального забезпечення України: Навч. посіб. / За ред. С.М. Синчук. – К: Т-во „Знання”, КОО, 2003. – 306.
8. Сирота І.М. Право пенсійного забезпечення в Україні: Курс лекцій. –К.: Юрінком Інтер,1998. – 288 с.
9. Болотіна Н.Б. Право соціального захисту України: Навч. посіб. – К.: Знання, 2005. – 615с
10. Соціальні послуги: як побудувати українську модель на європейських підходах. - Київ. - грудень 2006. - 225с.
11. Сташків Б.І. Право соціального обслуговування: Навч. пос. –К. -: Знання, 2007. – 567 с.

Семінарське заняття № 4

Тема: Інвалідність: правове поняття і порядок встановлення.

План заняття.

1. Поняття інвалідності: історичне та правове.
2. Моделі інвалідності: адміністративна і суспільна.
3. Правовий статус МСЕК.
4. Підстави встановлення груп інвалідності.
5. Категорії (причини) інвалідності.

Ключові поняття

Інвалід, інвалідність, моделі інвалідності, “дизабілізм”, суспільна модель, адміністративна модель, “культура корисності”, “культура гідності”, медичний фактор, соціальний фактор, соціальний ризик, юридичний факт, непрацездатність.

Контрольні питання

1. Яка відмінність між адміністративною та суспільною моделями інвалідності?
2. Чому інвалідність є юридичним фактом?
3. Чому інвалідність є складним явищем?

Додаткові дискусійні питання

1. Чому необхідно при встановленні інвалідності враховувати реабілітаційну направленість?
2. Які соціальні межі вдалося розширити доповнивши встановлення критеріїв по визначенню груп інвалідності врахуванням індивідуального підходу до інваліда?
3. Чому, на Вашу думку, першопочатково в понятті інвалідності вбачали біологічну сторону?

Питання на самостійне вивчення

1. Значення поняття «дизабілізм».
2. Причини трансформації медико-трудової експертизи в медико-соціальну.

Теми для написання рефератів

1. Інвалідність – підстава для соціального забезпечення.

Тестові завдання

1. Інвалідність це:

а) міра втрати здоров'я у зв'язку із захворюванням, травмою (її наслідками) або вродженими вадами, що при взаємодії із зовнішнім середовищем може призводити до обмеження життєдіяльності особи, внаслідок чого держава зобов'язана створити умови для реалізації нею прав нарівні з іншими громадянами та забезпечити їй соціальний захист.

б) це не тільки ушкодження здоров'я, а вона визначається умовами проживання людини і, перш за все, неможливістю скористатися тим, що доступно іншим членам суспільства.

в) це засвідчений медичним органом стан, при якому особа внаслідок хронічного захворювання або анатомічних дефектів, що викликають стійке, незважаючи на лікування, порушення функцій організму, вимушена припинити професійну діяльність на тривалий термін або може працювати при значній зміні звичайних умов праці.

2. Дизабілізм передбачає :

а) соціальний захист людей з обмеженими можливостями.

б) дискримінацію людей з обмеженими можливостями і відношення до них як до неповноцінних.

в) рівність прав інвалідів з іншими людьми.

3. Інвалідність встановлюється:

а) лікарем-психіатром.

б) психолого-медико-педагогічною комісією.

в) медико-соціальною експертною комісією.

4. Інвалідність поділяється на :

а) I, II групи

б) I, II, III групи

в) I, II, III, IV групи

5. Особливістю I групи інвалідності є:

а) наявність обмеження життєдіяльності.

б) необхідність у постійному сторонньому догляді.

в) поділ на підгрупи А і Б.

6. Причинами інвалідності є:

а) загальне захворювання; інвалідність з дитинства; нещасний випадок на виробництві (трудова каліцтво чи інше ушкодження здоров'я); професійне захворювання; поранення, контузії, каліцтва, захворювання.

б) обмеження самообслуговування I ступеня - здатність до самообслуговування з використанням допоміжних засобів; обмеження здатності самостійно пересуватися I ступеня - здатність до самостійного пересування з більшим витрачанням часу, часткового пересування та скорочення відстані; обмеження здатності до навчання I ступеня - здатність до навчання в навчальних закладах загального типу за умови дотримання спеціального режиму навчального процесу і/або з використанням допоміжних засобів, за допомогою інших осіб (крім персоналу, що навчає);

в) стійкі, вираженої важкості функціональні порушення в організмі, зумовлені захворюванням, травмою або вродженою вадою, що призводять до значного обмеження життєдіяльності особи, при збереженій здатності до самообслуговування та не спричиняють потреби в постійному сторонньому нагляді, догляді або допомозі.

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Закон України “Про реабілітацію інвалідів в Україні” від 6 жовтня 2005 року // Урядовий кур’єр. – № 213. – 2005р.
2. Типові правила створення рівних можливостей для інвалідів : Пер. з англ. – К. : Сфера, 1999. – 56 с. – Рос. мовою.
3. Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні. : Закон України від 21 березня 1991 року (із змінами та доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1991. - №21. – Ст. 252.
4. Положенні про медико-соціальну експертизу, яке затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 03 грудня 2009 року
5. Положення про порядок, умови та критерії встановлення інвалідності, з-но постановою КМУ від 3 грудня 2009 року.
6. Перелік професійних захворювань. Затв. постановою Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2000 р. № 1662 // Офіційний вісник України. – 2000. - № 45. – С. 87-101.
7. Карновская Е.Я. Конституция СССР и некоторые вопросы правового статуса инвалидов в советском социальном обеспечении. – Сб-к научных трудов, вып. 14. “Вопросы социального обеспечения”. – М. – 1983. – С. 53-57.
8. Потреби лікарів у нормативно-правовій інформації та шляхи їх задоволення / Москалець Г.М., Щепоняк В. М., Подрушняк В. Б. та інші // Вісник соц. гігієни та організ. охорони здоров’я. – 2000. - № 1. – С. 28-33.
9. Вегера С.А. Вирішення проблем інвалідів: державний підхід // Соціальний захист. – 2001, - № 11. - С. 11-13.
10. Вегера С.А. Про становище інвалідів в Україні та пріоритетні напрями їх соціального захисту. – К. – “Соцінформ”. – 1999. – 124 с.
11. Головченко В., Грузова Л. Законодавство України про охорону здоров’я: проблеми реформування й оновлення . - Право України. – 2000. - № 11. – С. 93-95.
12. Добровольский А.И. и др. Социальные проблемы инвалидности // Социологические проблемы инвалидности // Социологические исследования. – 1988. - № 4. – С. 24-27.
13. Іпатов А. В., Сергієні О. В., Черняк С. І., Петрашенко П. Р., Антонюк Д. Г. Правові аспекти діяльності українського державного НДІ медико-соціальних проблем інвалідності // Сучасні проблеми МСЕ та реабілітації інвалідів. – Дніпр-к. - “Пороги”. – 2001. – С. 18-23.

14. Карновская Е. Я. Особенности современной легальной концепции инвалидности. – Сб-к научных трудов, вып. 17. “Вопросы социального обеспечения”. – М. – 1986. – с. 54-69.
15. Марек Пясецки. Инвалид в общественной жизни // ЛОС. – 1998, - № 3. – С. 18-19.

Семінарське заняття № 5

Тема: “Реабілітація інвалідів: історія і сучасність”.

План заняття

1. Історія становлення реабілітації інвалідів.
2. Участь міжнародних організацій у формуванні системи реабілітації інвалідів.
3. Становлення системи реабілітації інвалідів в Україні.
4. Принципи реабілітації.

Ключові поняття

Реабілітація інвалідів; соціально-трудова реабілітація; трудова реабілітація; соціальна реабілітація; державно-регіональний рівень; процесуально-технологічний рівень; індивідуальний рівень.

Контрольні питання

1. До кого відносилось в початковому уявленні поняття “інвалід”?
2. В зв'язку з чим зумовлена необхідність проведення реформи в системі реабілітації інвалідів?
3. Які існують рівні реабілітації інвалідів?
4. Яка функція індивідуального рівня?

Додаткові дискусійні питання

1. Як, на Вашу думку, повинна бути сформована система реабілітації інвалідів в Україні?
2. Порівняння Закону України “Про реабілітацію інвалідів в Україні” від 6 жовтня 2005 року та Закону України “Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні” від 21 березня 1991 року в частині видів реабілітації інвалідів.

Питання на самостійне вивчення

1. Основні завдання законодавства України з питань реабілітації інвалідів.
2. Зміст Європейської соціальної хартії.
3. Характеристика Закону України «Про реабілітацію інвалідів в Україні»

Теми для написання рефератів

1. Система реабілітації інвалідів в Україні.
2. Історія виникнення реабілітації інвалідів.

Тестові завдання

1. Реабілітація в перекладі з латинської означає:

- а) знову хворий
- б) знову здатний
- в) знову недієздатний

2. Де почали займатися питаннями реабілітації вперше:

- а) Франції
- б) США
- в) Канаді

3. Реабілітація інвалідів це:

- а) система медичних, психологічних, педагогічних, фізичних, професійних, трудових, фізкультурно-спортивних, соціально-побутових заходів, спрямованих на надання особам допомоги у відновленні та компенсації порушених або втрачених функцій організму для досягнення і підтримання соціальної та матеріальної незалежності, трудової адаптації та інтеграції в суспільство, а також забезпечення інвалідів технічними та іншими засобами реабілітації і виробами медичного призначення;
- б) послуги, спрямовані на відновлення оптимального фізичного, інтелектуального, психічного і соціального рівня життєдіяльності особи з метою сприяння її інтеграції в суспільство;
- в) система лікувальних заходів, що спрямовані на відновлення порушених чи втрачених функцій організму особи, на виявлення та активізацію компенсаторних можливостей організму з метою забезпечення умов для повернення особи до нормальної життєдіяльності, на профілактику ускладнень та рецидивів захворювання

4. У якому законі передбачено більше видів реабілітації:

- а) Закон України „Про статус ветеранів війни, гарантії соціального захисту” від 22 жовтня 1993 року
- б) Закон України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» від 21 березня 1991 року
- в) Закон України “Про реабілітацію інвалідів в Україні” від 6 жовтня 2005 року

5. Реабілітація здійснюється на:

- а) трьох рівнях
- б) чотирьох рівнях
- в) двох рівнях

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Конституція України – Закон України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1996. - № 30. – Ст. 141.
2. Закон України “Про реабілітацію інвалідів в Україні” від 6 жовтня 2005 року // Урядовий кур’єр. – № 213. – 2005р.

3. Типові правила створення рівних можливостей для інвалідів : Пер. з англ. – К. : Сфера, 1999. – 56 с. – Рос. мовою.
4. Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні. : Закон України від 21 березня 1991 року (із змінами та доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1991. - №21. – Ст. 252.
5. Андреев В.С. Право социального обеспечения в СССР : Учебник. – М.: Юрид. лит., 1987. – 352 с.
6. Берко В.Г. О реабилитации. – В кн.: Врачебно-трудовая экспертиза и реабилитация инвалидов. К. 1986, С. 61-67.
7. Вегера С.А. Вирішення проблем інвалідів: державний підхід // Соціальний захист. – 2001, - № 11. - С. 11-13.
8. Вегера С.А. Про становище інвалідів в Україні та пріоритетні напрями їх соціального захисту. – К. – “Соціформ”. – 1999. – 124 с.
9. Егоров А.Н. К вопросу о понятии социально-трудовой реабилитации. – Сб-к научных трудов, вып. ТРУДЫ ВЮЗИ. Социальное обеспечение в СССР за 60 лет (правовые аспекты). – М. – 1979. – С. 113-117.
10. Егоров А.Н. Некоторые вопросы теории социально-трудовой реабилитации инвалидов и престарелых (пенсионеров) СССР. – Сб-к научных трудов, вып. 12. “Вопросы социального обеспечения”. – М. – 1981. – С. 47-53.
11. Егоров А.Н. Социально-трудовая реабилитация инвалидов и престарелых (правовой аспект). – М: Изд-во Моск. ун-та, 1985.– 104 с.
12. Кондратьева З. А. К вопросу о понятии социально-трудовой реабилитации. – Сб-к научных трудов, вып. 17. “Вопросы социального обеспечения”. – М. – 1986. – С. 37-43.
13. Марек Пясецки. Инвалид в общественной жизни // ЛОС. – 1998, - № 3. – С. 18-19.
14. Палуни В.С., Синичина Н.В. Международное сотрудничество в области реабилитации // Вопр. курортологии, лечебн. физ. кул. – 1989. - № 4. – С. 66-68.
15. Шеломанова Т. Н. Организационно-правовое обеспечение системы реабилитации инвалидов в России // Сучасні проблеми МСЕ та реабілітації інвалідів. – Дніпр-к. – “Пороги”. – 2001. – С. 66-70.
16. Юмашев Г.С., Ренкер К. Основы реабилитации. – М.: Медицина, 1973. – 112 с.

Семінарське заняття № 6

Тема: Право інвалідів на реабілітацію та державні гарантії його реалізації

План заняття.

1. Закріплення права інвалідів на реабілітацію за законодавством України..
2. Правовий статус інвалідів.
3. Зміст спеціального статусу інвалідів.
4. Права інвалідів при проведенні реабілітації.

Ключові поняття

Міжнародні стандарти, правовий статус інвалідів, загальний правовий статус, рівність прав, спеціальний статус інвалідів, індивідуальний статус.

Контрольні питання

1. Співвідношення загального, спеціального, індивідуального статусу інвалідів.
2. Які міжнародні нормативно-правові акти Ви знаєте в сфері реабілітації?
3. Що входить в зміст спеціального статусу інвалідів?
4. Які Ви знаєте закони в сфері реабілітації інвалідів?

Додаткові дискусійні питання

1. Чи існує єдиний нормативний акт в Україні, який закріплює спеціальні права інвалідів?
2. Які права становлять зміст спеціального правового статусу інвалідів?
3. Які проблеми забезпечення права інвалідів на реабілітацію в Україні?

Питання на самостійне вивчення

1. Характеристика міжнародних актів стосовно реабілітації інвалідів (ООН, МОП).
2. Значення Європейської соціальної хартії (переглянутої) у сфері реабілітації інвалідів в Україні.

Теми для написання рефератів

1. Проблеми закріплення права інвалідів на реабілітацію у законодавстві України.
2. Міжнародні стандарти у сфері реабілітації інвалідів.

Тестові завдання

1. Спеціальний статус інвалідів це:
 - а) права та обов'язки направлені на забезпечення рівних можливостей інвалідів;
 - б) гарантії та привілеї інвалідів;
 - в) сукупність обов'язків інвалідів при отримання реабілітаційних заходів.
2. Рівність інвалідів це:
 - а) рівність прав та можливостей
 - б) рівність прав
 - в) рівність прав та обов'язків
3. Базовим нормативно-правовим актом для визначення правового статусу інвалідів є:
 - а) Закон «Про реабілітацію інвалідів в Україні»
 - б) Закон «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні»
 - в) Конституція України
4. При здійсненні реабілітаційних заходів інваліди мають право на:
 - а) поважливе і гуманне ставлення з боку працівників реабілітаційних установ; вибір виду реабілітації і реабілітаційної установи; отримання інформації про

свої права, обов'язки, умови та форми здійснення реабілітаційних заходів; відмову від реабілітаційних заходів; конфіденційність інформації особистого характеру, в тому числі стосовно особливостей і характеру ураження здоров'я; захист своїх прав і законних інтересів, у тому числі в судовому порядку.

б) реабілітацію, санаторно-курортне лікування, безперешкодний доступ до інформації.

в) оплату праці, на відпочинок, охорону здоров'я.

5. Право інвалідів на реабілітацію це:

а) складова спеціального статусу інвалідів.

б) складова загального статусу особи.

в) складова індивідуального статусу.

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

- 2 Конституція України – Закон України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1996. - № 30. – Ст. 141.
1. Закон України “Про реабілітацію інвалідів в Україні” від 6 жовтня 2005 року // Урядовий кур’єр. – № 213. – 2005р.
2. Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні. : Закон України від 21 березня 1991 року (із змінами та доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1991. - №21. – Ст. 252.
3. Рыбакова И.И., Кондратьева З.А. Особенности правового статуса инвалидов в СССР. – Сб-к научных трудов, вып. 12. “Вопросы социального обеспечения”. – М. – 1981. – С. 8-20.
4. Сташків Б.І. Правовий статус інвалідів // Соціальний захист. – 2001, - № 11. – С. 11-13
5. Сташків Б.І. Правовий статус інвалідів // Соціальний захист. – 2001, - № 12. – С. 50-52
6. Фогель Е.Я. Понятие правового статуса инвалидов из числа рабочих и служащих в социальном обеспечении. – Сб-к научных трудов, вып. 13. “Вопросы социального обеспечения”. – М. – 1982. – С. 40-45.

Семінарське заняття № 7

Тема: Система реабілітації інвалідів, дітей-інвалідів

План заняття

1. Структура системи реабілітації інвалідів.
2. Типи реабілітаційних установ.
3. Державні соціальні нормативи у сфері реабілітації.
4. Державне управління системою реабілітації інвалідів.

Ключові поняття

Система реабілітації інвалідів, реабілітаційні установи, будинки дитини, дошкільні навчальні заклади, спеціальні загальноосвітні школи, державні соціальні нормативи, державна типова програма, соціальна інфраструктура, транспортне обслуговування, професійна підготовка, працевлаштування, соціально-консультативна допомога.

Контрольні питання

1. Які складові має система реабілітації інвалідів, дітей-інвалідів?
2. Хто визначає потребу в державних реабілітаційних установах?
3. Хто визначає потребу в комунальних реабілітаційних установах?
4. Хто визначає потребу в приватних реабілітаційних установах?
5. На кого покладається державне управління системою реабілітації інвалідів?

Додаткові дискусійні питання

1. Дайте аналіз законів України, які регулюють відносини у сфері реабілітації?
2. Які Ви знаєте приклади реалізації права інвалідів на безперешкодний доступ до об'єктів інфраструктури?

Питання на самостійне вивчення

1. Правова база реабілітації інвалідів в Україні.
2. Проблеми забезпечення права інвалідів на реабілітацію в Україні.

Теми для написання рефератів

1. Міжнародні акти з питань реабілітації інвалідів.
2. Установи соціального обслуговування інвалідів.

Тестові завдання

1. Систему реабілітації інвалідів, дітей-інвалідів складають:
 - а) сукупність реабілітаційних заходів
 - б) сукупність установ та закладів
 - в) сукупність видів реабілітації
2. Реабілітаційні установи поділяються залежно від:
 - а) категорії осіб, які отримують послуги
 - б) змісту реабілітаційних заходів
 - в) групи інвалідності особи
3. Державна типова програма реабілітації інвалідів розробляється:
 - а) Міністерством соціальної політики України
 - б) Кабінетом Міністрів України
 - в) Верховною Радою України
4. Державна типова програма реабілітації інвалідів встановлює:
 - а) гарантований державою перелік послуг, технічних та інших засобів реабілітації
 - б) гарантований порядок здійснення реабілітації інвалідів
 - в) гарантовану сукупність різних видів реабілітації
5. Державна типова програма реабілітації виконується шляхом складення:
 - а) рекомендацій МСЕК
 - б) індивідуальних програм реабілітації
 - в) висновків ЛКК

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Конституція України – Закон України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1996. - № 30. – Ст. 141.
2. Закон України “Про реабілітацію інвалідів в Україні” від 6 жовтня 2005 року // Урядовий кур’єр. – № 213. – 2005р.
3. Типові правила створення рівних можливостей для інвалідів : Пер. з англ.. – К. : Сфера, 1999. – 56 с. – Рос. мовою.
4. Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні. : Закон України від 21 березня 1991 року (із змінами та доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1991. - №21. – Ст. 252.
5. Рыбакова И.И., Кондратьева З.А. Особенности правового статуса инвалидов в СССР. – Сб-к научных трудов, вып. 12. “Вопросы социального обеспечения”. – М. – 1981. – С. 8-20
6. Сташків Б.І. Правовий статус інвалідів // Соціальний захист. – 2001, - № 11. – С. 11-13
7. Сташків Б.І. Правовий статус інвалідів // Соціальний захист. – 2001, - № 12. – С. 50-52

Семінарське заняття № 8

Тема: Державні органи України, які здійснюють управління в галузі забезпечення соціального захисту інвалідів

План заняття

1. Державна влада та соціальне забезпечення інвалідів:
 - а) Верховна Рада України;
 - б) Президент України;
 - в) Кабінет Міністрів;
2. Компетенція центральних органів виконавчої влади в сфері соціального захисту інвалідів.
3. Компетенція місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування в сфері соціального захисту інвалідів.
4. Фонд України соціального захисту інвалідів: правовий аспект.

Ключові слова

Державна влада, Фонд соціального захисту інвалідів, управлінні сферою соціального захисту інвалідів.

Контрольні питання

1. Який центральний орган виконавчої влади існує у сфері соціального захисту інвалідів?
2. Назвіть основні повноваження у сфері соціального захисту інвалідів Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України ?

Додаткові дискусійні питання

1. Проаналізуйте закони України, які регулюють відносини щодо соціального захисту інвалідів. Чи є ефективною, на Вашу думку, така

розгалужена нормативно-правова база? Які Ви можете запропонувати свої пропозиції щодо вдосконалення або кардинальної реформи законодавства у цій сфері.

2. Яким чином, на Вашу думку, можна вдосконалити систему державного управління у сфері соціального забезпечення інвалідів?

Питання на самостійне вивчення

Характеристика Положення про Фонд соціального захисту інвалідів Затверджено наказом Міністерства соціальної політики 14.04.2011 N 129

Теми для написання рефератів

1. Міністерство соціальної політики України – основний центральний орган виконавчої влади у сфері соціального захисту інвалідів.
2. Правовий статус Фонду соціального захисту інвалідів.

Тестові завдання

1. Який державний орган виконавчої влади здійснює найбільший комплекс функцій у сфері соціальних послуг?

- а) Кабінет Міністрів України
- б) Міністерство охорони здоров'я України
- в) Міністерство соціальної політики України

2. Фонд соціального захисту інвалідів є:

- а) приватною установою
- б) урядовою установою
- в) бюджетною установою

3. Основними завданнями Фонду є:

а) реалізація в межах своєї компетенції заходів щодо забезпечення зайнятості та працевлаштування інвалідів; виконання програм щодо соціального захисту інвалідів

б) акумуляція і розподіл коштів

в) фінансування загальнодержавних програм щодо соціального захисту інвалідів

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Конституція України – Закон України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1996. - № 30. – Ст. 141.

2. Типові правила створення рівних можливостей для інвалідів : Пер. з англ.. – К. : Сфера, 1999. – 56 с. – Рос. мовою.

3. Про реабілітацію інвалідів в Україні. - Закон України від 6 жовтня 2005 року // Урядовий кур'єр. – № 213. – 2005р.

4. Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні. : Закон України від 21 березня 1991 року (із змінами та доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1991. - №21. – Ст. 252.

5. Положення про Фонд соціального захисту інвалідів, затверджено наказом Міністерства соціальної політики 14.04.2011 N 129

6. Сташків Б. І. Державні органи України, які здійснюють управління у сфері соціального забезпечення інвалідів // Соціальний захист. – 2001, - № 7. – С. 43-47

Семінарське заняття № 9

Тема: Соціальні установи по роботі з інвалідами.

План заняття.

1. Будинки-інтернати системи соціального захисту населення.
2. Центри професійної, медичної та соціальної реабілітації інвалідів.
3. Територіальні центри надання соціальних послуг.
4. Відділення соціальної допомоги вдома.
5. Соціальні установи Міністерства освіти і науки України.
6. Соціальні установи Міністерства молоді та спорту України.
7. Соціальні установи Міністерства охорони здоров'я України.

Ключові поняття

Будинки-інтернати, профілі дитячого будинку-інтернату, державне утримання, соціально-медичні установи, територіальний центр, спеціальні школи, загальноосвітній інтернат ний заклад, будинки дитини, медико-соціальна реабілітація неповнолітніх, лікувально-реабілітаційний заклад, медико-соціальний центр ветеранів війни, лікувально-профілактичні установи.

Контрольні питання

1. Які підрозділи можуть бути в територіальному центрі?
2. Скільки підрозділів повинно бути в територіальному центрі?
3. Які соціальні установи Міністерства освіти і науки знаєте?
4. Які типи будинків-інтернатів Ви знаєте?

Додаткові дискусійні питання

1. Які профілі існують в дитячих будинках інтернатах?
2. Які документи потрібно для влаштування до стаціонарних установ?

Питання на самостійне вивчення

1. Види підрозділів стаціонарних установ.
2. Спеціалізований будинок для ветеранів війни та праці, громадян похилого віку та інвалідів

Теми для написання рефератів

1. Соціальні установи по роботі з інвалідами за кордоном.

Тестові завдання

1. Відділення соціальної допомоги вдома структурний підрозділ:
 - а) територіального центру;
 - б) управління праці та соціального захисту населення;
 - в) районної ради.

2. Термін перебування в Українському державному медико-соціальному центрі ветеранів війни становить:
 - а) 24 доби;
 - б) 2 місяці;
 - в) 6 місяців.

3. Відділення соціальної допомоги вдома створюється при наявності:
 - а) 80-ти самотніх непрацездатних громадян;
 - б) 90-та самотніх непрацездатних громадян;
 - в) 50-ти самотніх непрацездатних громадян.

4. Скільки існує типів стаціонарних установ:
 - а) 4;
 - б) 7;
 - в) 3.

5. До центру медико-соціальної реабілітації неповнолітніх приймаються діти :
 - а) з 14 років;
 - б) з 11 років;
 - в) з 15 років.

6. До дитячого будинку-інтернату приймаються діти віком:
 - а) від 5 до 15 років;
 - б) від 3 до 16 років;
 - в) від 4 до 18 років.

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Закон України “Про реабілітацію інвалідів В Україні” від 6 жовтня 2005 року // Урядовий кур’єр. – № 213. – 2005р.
2. Положення про Український державний медико-соціальний центр ветеранів війни. Затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 15 листопада 1996 року № 1394 // ЗП України. — 1996. — № 20. — Ст. 556.
3. Типове положення про будинок-інтернат для громадян похилого віку та інвалідів, геріатричний пансіонат, пансіонат для ветеранів війни і праці. Затверджене наказом Міністерства праці та соціальної політики України від 29 грудня 2001 року № 549, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 29 січня

2002 року № 67/6354 // Офіційний вісник України. —2002.—№ 5. — Ст. 212 (с. 154-161).

5. Типове положення про дитячий будинок-інтернат. Затверджене наказом Міністерства праці та соціальної політики України 02 квітня 2008 року № 173.

6. Типове положення про психоневрологічний інтернат. Затверджене наказом Міністерства праці та соціальної політики України від 29 грудня 2001 року № 549, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 29 січня 2002 року № 67/6356 // Офіційний вісник України. —2002.—№ 5. — Ст. 212 (с. 171-177).

7. Положення про підсобне господарство та промислові виробництва стаціонарних установ соціального обслуговування населення. Затверджене наказом Міністерства соціального захисту населення України від 1 квітня 1997 року № 42 // Офіційний вісник України. — 1997. —№ 39.—С. 55-57.

8. Типове Положення про територіальний центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг), затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2009 р. N 1417

9. Типове положення про будинок дитини. Затверджене наказом Міністерства охорони здоров'я України від 18 травня 1998 року № 123 // Офіційний вісник України. — 1998. — № 23. — С.866.

10. Положення про навчально-реабілітаційний центр, затверджено Наказ Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України 16.08.2012 № 920

11. Положення про центр медико-соціальної реабілітації дітей. Затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 6 вересня 1996 року № 1072 // ЗП України. — 1996. — №17.—С. 481.

12. Положення про спеціальну загальноосвітню школу (школу-інтернат) для дітей, які потребують корекції фізичного та (або) розумового розвитку , затверджено Наказом Міністерства освіти і науки України 15.09.2008 N 852

13. Типове положення про центр професійної реабілітації інвалідів Затверджено Наказом Міністерства праці та соціальної політики України 09.10.2006 N 372

15. Типове положення про центр соціальної реабілітації дітей-інвалідів, затверджено Наказ Міністерства соціальної політики України 15.08.2013 № 505

16. Типове положення про центр соціально-психологічної реабілітації дітей та молоді з функціональними обмеженнями, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2005 р. N 877

17. Сташків Соціальні установи по роботі з інвалідами // Соціальний захист. – №6. – 2002. – ст.49.

18. Сташків Б.І. Соціальні установи про роботі з інвалідами // Соціальний захист. - № 8. – 2002.- с. 42.

Семінарське заняття № 10

Тема. Складові системи реабілітації.

План заняття

1. Індивідуальна програма реабілітації інвалідів
2. Види та форми реабілітаційних заходів.
3. Засоби реабілітації інвалідів.
4. Види реабілітації інвалідів.

Ключові поняття

Індивідуальна програма реабілітації, Державна типова програма реабілітації інвалідів, реабілітаційні заходи, форми реабілітаційних заходів, реабілітаційні послуги, технічні засоби реабілітації, матеріальне забезпечення, вироби медичного призначення, засоби пересування, протезні вироби, спеціальні засоби для освіти, індивідуальні заходи, фізична реабілітації, медична реабілітація, трудова реабілітація, професійна реабілітація, соціальна реабілітація.

Контрольні питання

1. Які види реабілітації інвалідів були закріплені в Законі України “Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні” та чи співпадають вони з тими, які закріплені в Законі України “Про реабілітації інвалідів в Україні” ?
2. Для кого індивідуальна програма реабілітації є обов’язковою?
3. Як співвідносяться форми реабілітаційних заходів із видами реабілітаційних заходів?
4. На які групи можна поділити засоби реабілітації інвалідів?
5. Протягом якого строку інвалід може оскаржити індивідуальну програму реабілітацію?
6. Ким визначається порядок здійснення реабілітаційних заходів?

Додаткові дискусійні питання

1. Дайте загальну характеристику Закону України “Про реабілітацію інвалідів в Україні”.
2. Які недоліки Закону України “Про реабілітацію інвалідів в Україні”.
3. Чи доцільно було розділяти соціальну реабілітацію від трудової?
4. Ким приймається рішення про забезпечення інвалідів технічними засобами реабілітації?

Питання на самостійне вивчення

1. Учасники реабілітаційного процесу.
2. Основні права інвалідів при проведенні реабілітації.
3. Порядок і умови отримання реабілітаційних послуг.

Теми для написання рефератів

1. Система реабілітації інвалідів.
2. Засоби реабілітації.

Тестові завдання

1. Формами реабілітаційних заходів є:
 - а) спеціальні, грошові, натуральні;
 - б) трудові, соціальні, професійні;
 - в) надання реабілітаційних послуг; технічних засобів реабілітації; матеріальне забезпечення.

2. Індивідуальна програма реабілітації це:
 - а) нормативно-правовий акт, який регулює надання реабілітаційних заходів;
 - б) документ, що визначає види, форми й обсяг реабілітаційних заходів, оптимальні строки їх здійснення та конкретних виконавців;
 - в) порядок реалізації права на реабілітацію.

3. Кількість видів реабілітаційних заходів відповідає кількості:
 - а) форм реабілітаційних заходів;
 - б) видам реабілітації інвалідів;
 - в) засобам реабілітації.

4. Хто має пріоритетне право на забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації:
 - а) діти-інваліди;
 - б) інваліди з дитинства;
 - в) інваліди війни.

5. Рання реабілітація дітей-інвалідів це реабілітація дітей віком до:
 - а) 5 років;
 - б) 7 років;
 - в) 10 років.

6. Соціальні заходи реабілітації це:
 - а) ті, які передбачають соціально-побутову адаптацію і соціально-середовищну орієнтацію, соціальне обслуговування, забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації, виробами медичного призначення;
 - б) ті, які передбачають відновлення, покращення, стабілізацію, координацію рухових дій, уміння користуватися протезами, ортезами та іншими технічними засобами реабілітації, що поліпшать самообслуговування, адаптацію інваліда, дитини-інваліда в суспільному житті;
 - в) ті, які передбачають психологічну і педагогічну корекцію розвитку.

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Закон України “Про реабілітацію інвалідів в Україні” від 6 жовтня 2005 року // Урядовий кур’єр. – № 213. – 2005р.
2. Положення про індивідуальну програму реабілітації, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 23 травня 2007 р.
3. Державна типова програма реабілітації інвалідів Затверджено Постановою КМУ від 8 грудня 2006 року.
4. Форма індивідуальної програми реабілітації інваліда, що видається медико-соціальними експертними комісіями Затверджено Наказом МОЗ 08.10.2007 N 623
5. Рузанов А.Д. Проблеми реабілітації інвалідів. Чернігів – 2001. – с.40 – 54.
6. Социальная работа/ Под общей редакцией проф. В.И. Курбатова. Серия “Учебники, учебные пособия”. – Ростов н/Д: “Фенікс”, 1999. – с.296 – 307.
7. Синьова Євгенія, Марченко Григорій. Проблеми соціальної реабілітації інвалідів зору// Соціальна політика і соціальна робота. – 2001р. - №3. – с.109 – 115.
8. Таран Іван. Центр, що повертає до активного життя// Соціальний захист. – 2003р. - №6. – с.28 – 29.

Семінарське заняття № 11

Тема: Правові аспекти медичної реабілітації інвалідів

План заняття.

1. Поняття медичної реабілітації інвалідів.
2. Співвідношення медичної реабілітації інвалідів з “лікуванням” і з “профілактикою”.
3. Правові проблеми запровадження медичного соціального страхування в Україні

Ключові поняття

Медична реабілітації інвалідів, охорона здоров’я, загальна медична реабілітація, комплексна медична реабілітація, система лікувальних заходів, дефекти здоров’я, профілактичні заходи, реконструктивна хірургія, медичний патронаж, “лікування”, “профілактика”, патологічний стан, медичне страхування.

Контрольні питання

1. В чому полягає “профілактика інвалідності”?
1. Які форми медичної реабілітації ви знаєте?
2. Як визначається медична реабілітація в законодавстві?

Додаткові дискусійні питання

1. Чому в загальній системі реабілітації інвалідів її складовою частиною являється медична реабілітація?

2. Сформулюйте визначення поняття “медична реабілітація інвалідів”, “медичне страхування”. Спробуйте запропонувати власне визначення цих понять.
3. Як, на Вашу думку, повинна бути сформована система медичної реабілітації інвалідів?

Питання на самостійне вивчення

1. Проект Закону “Про державне медичне страхування”.
2. Перспективи розвитку медичної реабілітації інвалідів.

Теми для написання рефератів

1. Медичне соціальне страхування: шляхи запровадження.
2. Розвиток медичної реабілітації в Україні.

Тестові завдання

1. В медичній реабілітації інвалідів можна виділити дві форми:
 - а) загальну і комплексну
 - б) спеціальну і загальну
 - в) загальну і місцеву
2. Медична реабілітація це:
 - а) лікування патологічного стану внаслідок настання інвалідності
 - б) система лікувальних заходів, що спрямовані на відновлення порушених чи втрачених функцій організму особи, на виявлення та активізацію компенсаторних можливостей організму з метою забезпечення умов для повернення особи до нормальної життєдіяльності, на профілактику ускладнень та рецидивів захворювання
 - в) сукупність різних видів лікування напружених на одужання пацієнта
3. Медична реабілітація інвалідів, дітей-інвалідів здійснюється:
 - а) в реабілітаційних закладах
 - б) в лікувальних закладах
 - в) в лікувально-профілактичних закладах, реабілітаційних установах відповідного типу
4. Медична реабілітація здійснюється відповідно до:
 - а) висновку МСЕК
 - б) Державної типової програми реабілітації
 - в) індивідуальної програми реабілітації
5. Медичне страхування за формами поділяється на:
 - а) загальне та спеціальне
 - б) обов'язкове та добровільне
 - в) державне та приватне

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Конституція України – Закон України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1996. - № 30. – Ст. 141.
2. Закон України “Про реабілітацію інвалідів в Україні” від 6 жовтня 2005 року // Урядовий кур’єр. – № 213. – 2005р.
3. Типові правила створення рівних можливостей для інвалідів : Пер. з англ.. – К. : Сфера, 1999. – 56 с. – Рос. мовою.
4. Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні. : Закон України від 21 березня 1991 року (із змінами та доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1991. - №21. – Ст. 252.
5. Вматаев Т.С. Основы реабилитации – М.: Медицина, 1978.
6. Воробьев Р.И. Реабилитация в медицине// Сов. здравоохранение. – 1988. - №4.
7. Вечканов В.А. Этапы и компоненты реабилитационного процесса. В сб.: ВТЭ и реабилитация инвалидов. Вып. 3. – м., 1978.
8. Залученова Н.И. Принципы оценки психологического компонента реабилитационного потенциала// МСЭ и реабилитация инвалидов. – 1998. - №2.

Семінарське заняття № 12

Тема: Соціальна реабілітація інвалідів

План заняття.

1. Поняття соціальної реабілітації.
2. Принципи соціальної реабілітації:
 - а) принципи ізоляції та компенсації;
 - б) принцип рівних соціальних прав і можливостей індивідів;
 - в) принцип нерозривного зв'язку індивіда з соціальним середовищем;

Ключові поняття

Соціальна реабілітація, принцип ізоляції, принцип компенсації, соціальне середовище, соціальні зв'язки, рівні права, рівні можливості.

Контрольні питання

1. Що таке соціальна реабілітація?
2. Чи може здійснюватися соціальна реабілітація виїзними бригадами?

Додаткові дискусійні питання

1. В яких законах згадується соціальна реабілітація?
2. В чому суть принципу державних соціальних гарантій для інвалідів?

Питання на самостійне вивчення

1. Пенсії, які передбачені законодавством інвалідам.
2. Допомоги, які виплачуються інвалідам.

Теми для написання рефератів

1. Розвиток соціальної реабілітації в Україні.

Тестові завдання

1. Соціальна реабілітація це:

- а) система психологічних та педагогічних заходів, спрямованих на формування способів оволодіння знаннями, уміннями і навичками, надання психологічної допомоги, зокрема щодо формування самоутвердження і належної самооцінки особою своїх можливостей, засвоєння правил суспільної поведінки шляхом здійснення системної навчально-виховної роботи
- б) система заходів, спрямованих на створення і забезпечення умов для повернення особи до активної участі у житті, відновлення її соціального статусу та здатності до самостійної суспільної і родинно-побутової діяльності шляхом соціально-середовищної орієнтації та соціально-побутової адаптації, соціального обслуговування задоволення потреби у забезпеченні технічними та іншими засобами реабілітації
- в) система заходів, спрямованих на повернення особи до активного життя та праці, відновлення соціального статусу і формування в особи якостей, установок щодо пристосування до умов нормальної життєдіяльності шляхом правового і матеріального захисту її існування, підготовки до самообслуговування з формуванням здатності до пересування і спілкування, повсякденних життєвих потреб тощо

2. Принцип ізоляції виражається:

- а) в створенні особливих систем забезпечення життєдіяльності інвалідів: спеціальних будинків для постійного, іноді довічного проживання, особливих навчальних закладів, спеціалізованих підприємств
- б) в тому, що весь комплекс заходів з реабілітації інвалідів повинен бути направлений на досягнення певного (максимально можливого для даного інваліда) рівня соціальної інтеграції, відновлення його соціального статусу
- в) в гуманності, оптимальності, доступності, добровільності, комплексності, різнобічності, конфіденційності і т.п.

3. Соціальна реабілітація здійснюється відповідно до:

- а) висновку МСЕК
- б) індивідуальних програм реабілітації інваліда
- в) висновку ЛКК

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Конституція України від 28 червня 1996 року.// Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1996. - № 30. – Ст. 141.
2. Закону України “Про реабілітацію інвалідів в Україні” від 6 жовтня 2005 року // Урядовий кур’єр. - № 213. – 2005. – с.3.

3. Закон України “Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні” від 21 березня 1991 року // ВВР. - 1991. - N 21. - ст.252.

4. Концепція ранньої соціальної реабілітації дітей-інвалідів Схвалено Постановою КМУ від 12 жовтня 2000 року.

7. Типове положення про центр професійної реабілітації інвалідів Затверджено Наказом Міністерства праці та соціальної політики України 09.10.2006 N 372

8. Положення про центр медико-соціальної реабілітації дітей. Затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 6 вересня 1996 року № 1072 // ЗП України. — 1996. — №17.—С. 481.

9. Холостова В.И., Дементьева И.Ф. социальная реабилитация: Учебник — М.: Издательско-торговая корпорация «Дашков и К», 2002. — с.54

10. Андрій Шевцов. Комплексний підхід до соціальної реабілітації інвалідів // Соціальний захист . - №7. — 2004. — с. 30

11. С.О.Артюр Соціальна реабілітація молоді // Соціальний захист. - №5. — 2003. — с. 45

12. Юдіна О. Соціальна реабілітація дітей-інвалідів — Головна умова їхньої успішної інтеграції в суспільство// Соціальний захист. — 2002р. - №6. — с.15 — 16.

13. Рузанов А.Д. Проблеми реабілітації інвалідів. Чернігів —2001.— с.40

14. Сташків Соціальні установи по роботі з інвалідами // Соціальний захист. — №6. — 2002. — ст.49.

15. Сташків Б.І. Соціальні установи про роботі з інвалідами // Соціальний захист. - № 8. — 2002.- с. 42.

16. Мирослава Талан. Наукове підґрунтя соціальної реабілітації // Соціальний захист . -№1. — 2005 рік.

Семінарське заняття № 13

Тема: Правове регулювання професійної реабілітації інвалідів

План заняття.

1. Професійна реабілітація інвалідів.
2. Завдання і заходи професійної реабілітації та сприяння працевлаштуванню інвалідів
3. Працевлаштування інвалідів
4. Робоче місце інваліда
5. Органи, що здійснюють працевлаштування інвалідів
6. Професійне навчання інвалідів.
7. Правове регулювання праці інвалідів на спеціалізованих підприємствах

Ключові поняття

Праця інвалідів, професійна реабілітація, працевлаштування, право на працю, професійна орієнтація, професійний відбір, професійна освіта, професійна підготовка, перепідготовка, перекваліфікація, раціональне працевлаштування, відбір професій, адаптація, спеціалізовані підприємства,

надомна праця, ступінь працездатності, форми організації праці інвалідів, робоче місце інваліда, спеціальне робоче місце інваліда, звичайне робоче місце, спеціальні технічні оснащення, анатомічні дефекти, центри зайнятості, професійні навички, державна служба зайнятості.

Контрольні питання

1. Які ви знаєте спеціалізовані підприємства?
2. Скільки відсотків робочих місць передбачається для інвалідів?
3. Які форми працевлаштування інвалідів існують?

Додаткові дискусійні питання

1. Як саме професійна реабілітація впливає на якість проведення реабілітаційних заходів?
2. Ваші пропозиції щодо вдосконалення раціонального працевлаштування інвалідів.

Питання на самостійне вивчення

1. Прийняття, переведення, переміщення і звільнення інвалідів з роботи.
2. Регулювання робочого часу і часу відпочинку інвалідів.

Теми для написання рефератів

1. Міжнародні акти у сфері працевлаштування інвалідів.
2. Перспективи розвитку професійної реабілітації інвалідів.

Тестові завдання:

1. Професійна реабілітація це:

а) система заходів, спрямованих на забезпечення успішного професійного становлення працюючої особи, формування в неї професійних якостей, установок, потреби активно і творчо працювати

б) система заходів, спрямованих на підготовку особи до професійної діяльності, відновлення чи здобуття професійної працездатності шляхом адаптації, реадаптації, навчання, перенавчання чи перекваліфікації з можливим подальшим працевлаштуванням та необхідним соціальним супроводженням з урахуванням особистих схильностей та побажань особи.

в) система заходів, розроблених з урахуванням схильностей, фізичних, розумових і психічних можливостей особи і спрямованих на оволодіння трудовими навичками забезпечення трудової діяльності та адаптацію у виробничих умовах, у тому числі шляхом створення спеціальних чи спеціально пристосованих робочих місць

2. Професійна реабілітація включає такі елементи:

а) 1/ професійний відбір; 2/ професійну орієнтацію; 3/ професійне навчання чи перекваліфікацію; 4/ професійну адаптацію; 5/ працевлаштування.

б) 1/ організацію праці інвалідів на підприємствах звичайного типу, але з урахуванням норм, що забезпечують полегшені умови праці; 2/ організацію

праці інвалідів на спеціальних підприємствах, в цехах, на дільницях, де все спеціально передбачене для застосування праці цих осіб; 3/ працю інвалідів вдома; 4/ відповідність умов і режиму роботи працюючих інвалідів індивідуальним програмам їх реабілітації та адаптації

в) 1/ бесіду з фахівцем у галузі професійного орієнтування; 2/ врахування минулого трудового досвіду; 3/ вивчення шкільного атестата чи будь-яких інших документів, які стосуються навчання в закладах загальної або спеціальної освіти; 4/ медичний огляд з метою професійного орієнтування; 5/ відповідні тести для визначення здібностей і придатності до роботи та, якщо це бажано, інші психологічні тести

3. Робоче місце інваліда це :

а) робоче місце на спеціальному підприємстві

б) місце роботи вдома

в) місце або виробнича ділянка постійного або тимчасового знаходження особи у процесі трудової діяльності на підприємствах, в установах і організаціях

4. Робочим місцем інваліда може бути:

а) 1/ звичайне робоче місце; 2/ спеціалізоване робоче місце інваліда; 3/ робота вдома

б) звичайне робоче місце, якщо за умовами праці та урахуванням фізичних можливостей інваліда воно може бути використане для його працевлаштування;

в) спеціалізоване робоче місце інваліда

5. Норматив робочих місць для працевлаштування інвалідів становить:

а) чотири відсотки

б) п'ять відсотків

в) три відсотки

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Конституція України – Закон України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1996. - № 30. – Ст. 141.

2. Типові правила створення рівних можливостей для інвалідів : Пер. з англ.. – К. : Сфера, 1999. – 56 с. – Рос. мовою.

3. Про реабілітацію інвалідів в Україні .- Закон України від 6 жовтня 2005 року // Урядовий кур'єр. – № 213. – 2005р.

4. Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні. : Закон України від 21 березня 1991 року (із змінами та доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1991. - №21. – Ст. 252.

5. Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності. – Закон України від 23.09.99. № 1105 – XIV // Відомості Верховної Ради України 1999, № 46-47. Ст. 403

6. Закон України «Про зайнятість населення» від від 09.07.2012 р. // Відомості Верховної Ради . - 2013. - № 24. - ст.243

7. Порядок подання суб'єктами господарювання, підприємствами, установами, організаціями, що не є суб'єктами первинного фінансового моніторингу, інформації на запит Державної служби фінансового моніторингу, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2010 р. N 775

8. Порядок зарахування кількості робочих місць для працевлаштування інвалідів до нормативу таких робочих місць у господарських об'єднаннях, до складу яких входять підприємства громадських організацій інвалідів Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 31 січня 2007 р. N 70

9. Порядок сплати підприємствами, установами, організаціями та фізичними особами, що використовують найману працю, суми адміністративно-господарських санкцій та пені за невиконання нормативу робочих місць для працевлаштування інвалідів Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 31 січня 2007 р. N 70

10.Порядок використання суми адміністративно-господарських санкцій та пені за невиконання нормативу робочих місць для працевлаштування інвалідів, що надійшли до державного бюджету Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 31 січня 2007 р. N 70

11.Данукин В.П. Трудоустройство инвалидов – вид социального обеспечения. – Сб-к научных трудов, вып. Труды ВЮЗИ. Социальное обеспечение в СССР за 60 лет (правовые аспекты). – М. – 1979. – С. 118-125.

12.Кузнецов А.М., Раевский А.Н. Трудовые права инвалидов в СССР. М., “Юридическая лит-ра”, 1964, с. 11.

13.Осадчих А.И. Рациональное трудовое устройство инвалидов: теория и практика. – МСЭ и реабилитация, изд-во М. “Медицина”. - № 1, 1999. – С. 7-12.

Семінарське заняття № 14

Тема: Порядок забезпечення інвалідів автомобілями

План заняття

1. Загальні положення забезпечення інвалідів автомобілями.
2. Черговість забезпечення інвалідів автомобілями.
3. Безоплатне забезпечення інвалідів автомобілями з ручним і звичайним керуванням.
4. Забезпечення інвалідів автомобілями, визнаними гуманітарною допомогою

Ключові поняття

Підстава для забезпечення автомобілями, черговість забезпечення автомобілями, безоплатне забезпечення, пільгове забезпечення.

Контрольні питання

1. Які категорії забезпечуються автомобілями?
2. Хто береться на облік для забезпечення автомобілями?
3. Хто отримує автомобіль безкоштовно?
4. Першочерговість забезпечення автомобілями?

Додаткові дискусійні питання

1. У разі смерті інваліда, куди дівається автомобіль?
2. В якому випадку інвалід отримує автомобіль, визнаний гуманітарною допомогою?

Питання на самостійне вивчення

1. Огляд інвалідів медико-соціальними експертними комісіями.
2. Облік та видача автомобілів інвалідам або законним представникам недієздатних інвалідів, дітей-інвалідів.

Теми для написання рефератів

1. Пільгове забезпечення інвалідів автомобілями з ручним і звичайним керуванням.
2. Забезпечення інвалідів автомобілями: закон та реальність.

Тестові завдання

1. Для забезпечення автомобілями діти-інваліди беруться на облік після досягнення ними:
 - а) чотирнадцятирічного віку
 - б) семирічного віку
 - в) п'ятирічного віку
2. Забезпечення автомобілями інвалідів здійснюється:
 - а) за місцем проживання
 - б) за місцем реєстрації
 - в) за місцем встановлення інвалідності
3. Інваліди, які проживають в установах соціального обслуговування на повному державному утриманні, автомобілями:
 - а) не забезпечуються
 - б) забезпечуються на загальних підставах
 - в) забезпечуються при умові оформлення автомобіля на соціального працівника установи
4. Автомобілі для інвалідів унаслідок трудового каліцтва придбаваються:
 - а) Фондам соціального захисту інвалідів
 - б) Фондом соціального страхування

в) Пенсійним фондом

5. Після якого строку експлуатації інвалідом автомобіль знімається з балансового рахунку?

- а) п'ятирічного строку
- б) десятирічного строку
- в) восьмирічного строку

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Закон України “Про реабілітацію інвалідів в Україні” від 6 жовтня 2005 року // Урядовий кур'єр. - № 213. – 2005. – с.1.

2. Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» // ВВР України. – 1991. – 21. – ст. 252.

3. Закон України „Про статус ветеранів війни, гарантії соціального захисту” від 22 жовтня 1993 року // ВВР. - 1993. - №45. – ст..425.

4. Порядок забезпечення інвалідів автомобілями Затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 19 липня 2006 р. N 999

5. Бойко М.Д. Право соціального забезпечення України: Навч. посіб.: - К.: « Олан», 2004, - 311 с.

6. Болотіна Н.Б. Право соціального захисту України: Навч. посіб. – К.: Знання, 2005. – 615с

7. Синчук С.М., Бурак В.Я., Право соціального забезпечення України: Навч. посіб. / За ред. С.М. Синчук. – К: Т-во „Знання”, КОО, 2003. – 306.

8. Сташків Б.І. Теорія права соціального забезпечення: Навч. посіб. – К.: Знання, 2005. – 405 с.

Семінарське заняття № 15

Тема: Забезпечення технічними засобами реабілітації та спеціальними засобами пересування

План заняття

1. Загальні положення технічними та іншими засобами реабілітації інвалідів, дітей-інвалідів та інших окремих категорій населення.

2. Облік осіб, які мають право на забезпечення технічними засобами реабілітації.

3. Забезпечення протезно-ортопедичними виробами, ортопедичним взуттям та допоміжними засобами для особистого догляду та захисту.

Ключові слова

Протезно-ортопедичні вироби, ортопедичне взуття; спеціальні засоби для самообслуговування та догляду; засоби для пересування; допоміжні засоби для особистої рухомості, переміщення та підйому; меблі та оснащення; спеціальні засоби для орієнтування, спілкування та обміну інформацією.

Контрольні питання

1. Що відноситься до технічних та інших засобів реабілітації ?

2. Хто визначає потребу в забезпеченні технічними та іншими засобами реабілітації ?
3. Що зазначається в замовленні та картці протезування ?

Додаткові дискусійні питання

1. Хто не забезпечується кріслом колісним з електроприводом ?
2. Який максимальний строк виготовлення протезних виробів ?

Питання на самотійне вивчення

1. Документи, які необхідні для взяття на облік.
2. Порядок зняття з обліку.
3. Ремонт і дострокова заміна технічних та інших засобів реабілітації.

Теми для написання рефератів

1. Види технічних засобів реабілітації.
2. Порядок забезпечення протезними виробами.

Тестові завдання

1. Інваліди, діти-інваліди та інші окремі категорії населення забезпечуються:
 - а) через органи праці та соціального захисту населення
 - б) через систему органів охорони здоров'я
 - в) через систему органів фонду соціального страхування

2. Відповідно до якого документу здійснюється забезпечення технічними засобами реабілітації?
 - а) медичного висновку
 - б) індивідуальної програми реабілітації
 - в) направлення

3. Підприємство оформляє:
 - а) роздруковане направлення
 - б) електронне направлення у банку даних
 - в) картку протезування

4. Картка протезування містить:
 - а) ПП, адресні дані, групу і причину інвалідності
 - б) шифр протезно-ортопедичного виробу; антропометричні дані; результати примірки; дата видачі виробу та його вартість.
 - в) групу інвалідності, причини інвалідності, шифр протезно-ортопедичного виробу

5. Інваліди, діти-інваліди забезпечуються кріслами колісними таких видів:
 - а) крісла з електроприводом, крісла з ручним приводом

- б) дорожні; кімнатні;
- в) універсальні - призначені для пересування у приміщенні та поза приміщенням; дорожні - призначені для пересування по дорогах з твердим покриттям; універсальні для осіб, які здатні до самообслуговування, потребують мінімального стороннього догляду, самостійно пересуваються на кріслі колісному значну частину часу та ведуть активний спосіб життя - призначені для пересування в приміщенні та поза приміщенням, високоманеврені, із задніми привідними колесами та можливістю регулювання положення центру маси

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Закон України “Про основні засади соціального захисту ветеранів праці, та інших громадян похилого віку в Україні” від 16 грудня 1993 року № 3721-XII – ВВР, 1994, №4, ст. 8.
2. Закон України „Про статус ветеранів війни, гарантії соціального захисту” від 22 жовтня 1993 року // ВВР. - 1993. - №45. – ст..425.
3. Порядок забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації інвалідів, дітей-інвалідів та інших окремих категорій населення Затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 5 квітня 2012 року № 321
4. Бойко М.Д. Право соціального забезпечення України: Навч. посіб.: - К.: «Олан», 2004, - 311 с.
5. Болотіна Н.Б. Право соціального захисту України: Навч. посіб. – К.: Знання, 2005. – 615с
6. Синчук С.М., Бурак В.Я., Право соціального забезпечення України: Навч. посіб. / За ред. С.М. Синчук. – К: Т-во „Знання”, КОО, 2003. – 306.
7. Сташків Б.І. Теорія права соціального забезпечення: Навч. посіб. – К.: Знання, 2005. – 405 с.

Семінарське заняття № 16

Тема: Організація та порядок здійснення санаторно-курортного лікування громадян похилого віку та інвалідів

План заняття:

1. Особливості санаторно-курортного забезпечення деяких категорій громадян.
2. Порядок планування та розподілу путівок до санаторіїв, пансіонатів та будинків відпочинку.
3. Порядку виплати деяким категоріям інвалідів грошової компенсації замість санаторно-курортної путівки та вартості самостійного санаторно-курортного лікування.
4. Порядок виплати грошової компенсації вартості санаторно-курортного лікування деяким категоріям громадян.

Ключові слова

Санаторно-курортна путівка, терміни лікування, компенсація санаторно-курортного лікування, самостійне санаторно-курортне лікування.

Контрольні питання

1. Хто отримує путівки за рахунок коштів державного бюджету безплатно?
2. На підставі якого документу видається путівка?
3. Як здійснюється розподіл путівок н майбутній рік?
4. Які умови виплати компенсації самостійного санаторно-курортного лікування?
5. Які умови виплати компенсації замість санаторно-курортного лікування?
6. Який розмір компенсацій за санаторно-курортне лікування та самостійне санаторно-курортне лікування?

Додаткові дискусійні питання

1. Який порядок забезпечення путівками в тому випадку, коли особа має право на неї згідно декількох законів?
2. Якими законами передбачається право на санаторно-курортне лікування?
3. Яка періодичність виплати компенсації замість санаторно-курортного лікування?

Питання на самостійне вивчення

1. Порядок відправки санаторно-курортних путівок і путівок до пансіонатів та будинків відпочинку.
2. Порядок видачі путівок до санаторіїв, пансіонатів та будинків відпочинку.
3. Відповідальність за порушення вимог порядку використання путівок до санаторіїв, пансіонатів та будинків відпочинку.

Теми для написання рефератів

1. Санаторно-курортне лікування ветеранів війни.
2. Санаторно-курортне лікування інвалідів.
3. Виплата компенсацій за самостійне санаторно-курортне лікування та санаторно-курортного лікування.

Тестові завдання

1. Органи праці та соціального захисту населення забезпечують за рахунок коштів державного бюджету безплатними путівками до санаторно-курортних закладів:
 - а) застрахованих осіб
 - б) безробітних осіб
 - в) інвалідів усіх категорій за рахунок коштів, передбачених Мінсоцполітики; ветеранів війни
2. Для одержання путівки подається:
 - а) заява та медична довідка лікувальної установи
 - б) заява та індивідуальна програми реабілітації

в) заява та паспорт

3. Інваліда I групи не можуть супроводжувати:

а) інваліди I групи та особи, які не досягли 16 років

б) інваліди I групи та особи, які не досягли 18-річного віку

в) інваліди I та II груп

4. Середня вартість санаторно-курортної путівки визначається:

а) Мінсоцполітики за поданням Фонду соціального захисту інвалідів, погодженим з Мінфіном

б) Кабінетом Міністрів України за поданням Фонду соціального захисту інвалідів, погодженим з Мінфіном

в) Верховною Радою України за поданням Фонду соціального захисту інвалідів, погодженим з Мінфіном

5. Середня вартість санаторно-курортної путівки визначається:

а) щороку до 15 лютого

б) щороку до 15 квітня

в) щороку до 15 березня

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Інструкція про порядок обліку, зберігання, розподілу та видачі путівок до санаторно-курортних та інших лікувально-оздоровчих установ в органах праці та соціального захисту населення України. Затверджено Наказом Міністерства праці та соціальної політики України 25 грудня 1997 року.

2. Порядок забезпечення санаторно-курортними путівками деяких категорій громадян структурними підрозділами з питань соціального захисту населення районних, районних у м. Києві та Севастополі держадміністрацій, виконавчими органами міських рад, затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 22 лютого 2006 р. N 187

3. Порядок виплати деяким категоріям інвалідів грошової компенсації замість санаторно-курортної путівки та вартості самостійного санаторно-курортного лікування Затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 7 лютого 2007 р. N 150.

4. Порядок виплати грошової компенсації вартості санаторно-курортного лікування деяким категоріям громадян, Затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 17 червня 2004 р. N 785

5. Бойко М.Д. Право соціального забезпечення України: Навч. посіб.: - К.: «Олан», 2004, - 311 с.

6. Болотіна Н.Б. Право соціального захисту України: Навч. посіб. – К.: Знання, 2005. – 615с

7. Синчук С.М., Бурак В.Я., Право соціального забезпечення України: Навч. посіб. / За ред. С.М. Синчук. – К: Т-во „Знання”, КОО, 2003. – 306.

8. Сташків Б.І. Теорія права соціального забезпечення: Навч. посіб. – К.: Знання, 2005. – 405 с.

Семінарське заняття № 17

Тема Соціальні послуги, що надаються особам органами Міністерства освіти і науки та Міністерства молоді та спорту України.

1. План заняття

1. Соціальні послуги, що надаються психолого-медико-педагогічними консультаціями.
2. Соціальні послуги, що надаються психологічною службою системи освіти України.
3. Соціальні послуги, що надаються навчально-реабілітаційними центрами.
4. Соціальні послуги, що надаються центрами соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.
5. Соціальні послуги, що надаються притулками для дітей служби у справах дітей.

2. Ключові поняття

Психолого-медико-педагогічні консультації, психологічна служба, діагностика, реабілітація, профілактика, навчально-реабілітаційні центри.

3. Контрольні питання.

1. Яка структура психолого-медико-педагогічної консультації?
2. Які повноваження психолого-медико-педагогічної консультації?
3. Які основні види діяльності психологічної служби?

4. Додаткові дискусійні питання.

1. Які основні ланки психологічної служби?
2. Повноваження соціального педагога навчального закладу?

5. Питання на самостійне вивчення

1. Виховання і навчання дітей у дошкільних навчальних закладах.
2. Організація діяльності загальноосвітніх шкіл соціальної реабілітації.
3. Надання соціальних послуг центрами реабілітації для осіб, які постраждали від торгівлі людьми.

6. Теми для написання рефератів

1. Статус загальноосвітньої санаторної школи-інтернату.
2. Інтернатні установи для дітей-сиріт та дітей позбавлених батьківського піклування.

7. Тестові завдання

1. Психолого-медико-педагогічні консультації є:
 - а) методичними установами системи освіти і науки України, що здійснюють консультативну, методичну, психолого-педагогічну, корекційно-розвиткову, аналітичну, прогностичну, профілактичну, просвітницьку діяльність
 - б) комісія для експертизи тривалої або постійної (стійкої) втрати працездатності
 - в) комісія, що здійснює визначення в установленому порядку потреб особи в заходах соціального захисту, включаючи реабілітацію, на основі оцінки обмежень життєдіяльності, що викликані стійким розладом функцій організму

2. Психологічна служба в системі освіти України складається з трьох основних рівнів:

а) обласні служби, районні служби, практичні психологи

б) Українського науково-методичного центру практичної психології і соціальної роботи; обласних, районних (міських) центрів практичної психології і соціальної роботи або методистів методичних кабінетів районних (міських) відділів освіти, які відповідають за психологічну службу; практичних психологів, соціальних педагогів, які працюють у навчальних закладах

в) державного, регіонального, місцевого

3. Тривалість робочого тижня практичного психолога

а) 40 год.

б) 20 год.

в) 25 год.

4. Центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді є:

а) складовою частиною державної системи охорони фізичного і психічного здоров'я молодих громадян України і діє з метою виявлення і створення оптимальних соціально-психологічних умов для розвитку особистості

б) спеціальним закладом, що забезпечує організацію та проведення у відповідній територіальній громаді соціальної роботи із соціально незахищеними категоріями сімей, дітей та молоді, які перебувають у складних життєвих обставинах та потребують сторонньої допомоги

в) заклади освіти, які забезпечують умови для відновлення здоров'я, соціальної адаптації, професійної орієнтації дітей, що мають органічні та функціональні захворювання внутрішніх органів та систем або вади психофізичного розвитку

5. Притулок для дітей служби у справах дітей відповідної місцевої державної адміністрації це:

а) заклад соціального захисту, створений для тимчасового перебування у ньому дітей віком від 3 до 16 років

б) заклад соціального захисту, створений для тимчасового перебування у ньому дітей віком від 4 до 18 років

в) заклад соціального захисту, створений для тимчасового перебування у ньому дітей віком від 3 до 18 років

6. Дитина-сирота це:

а) дитина, в якій померли чи загинули батьки

б) дитина, яка залишилася без піклування батьків у зв'язку з позбавленням їх батьківських прав

в) дитина, в якій один з батьків помер чи загинув

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Закон України "Про дошкільну освіту" від 11 липня 2001 р. № 2628-III. // Відомості Верховної Ради України . – 2001. - N 49. - ст.259
2. Закон України "Про соціальну роботу з дітьми та молоддю" від 21 червня 2001 р. № 2558-III. // Відомості Верховної Ради України. – 2001. - N 42. - ст.213
3. Закон України "Про загальну середню освіту" від 13 травня 1999 р. № 651-XIV // Відомості Верховної Ради України . – 1999. - N 28. - ст.230.
4. Закон України " Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей " від 24 січня 1995 р.№ 20/95-ВР // Відомості Верховної Ради України . – 1995. - N 6. - ст. 35
5. Закон України "Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні" від 5 лютого 1993 р. № 2998-XII.
6. Положення про центральну та республіканську (Автономну Республіку Крим), обласні, Київську та Севастопольську міські, районні (міські) психолого-медико-педагогічні консультації: Затв. спільним наказом Міністерства освіти і науки України та Академії педагогічних наук України від 7 липня 2004 р. № 569/38.
7. Положення про загальноосвітню школу-інтернат та загальноосвітню санаторну школу-інтернат: Затв. наказом Міністерства освіти і науки України від 12 червня 2003 р. № 363.
8. Положення про психологічну службу системи освіти України: Затв. наказом Міністерства освіти й науки України від 3 травня 1999 р. № 127.
9. Положення про навчально-реабілітаційний центр: Затв. наказом Міністерства освіти й науки, молоді та спорту України від 16.08.2012 № 92019.
10. Положення про спеціальну загальноосвітню школу (школу-інтернат) для дітей, які потребують корекції фізичного та (або) розумового розвитку, затверджено Наказом Міністерства освіти і науки України 15.09.2008 N 852
11. Болотіна Н.Б. Право соціального захисту України: Навч. посіб. – К.: Знання, 2005. – 615 с.
12. Сташків Б.І. Право соціального обслуговування: Навч. пос. –К. -: Знання, 2007. – 567 с.

Семінарське заняття № 18

Тема: Соціальні послуги, що надаються окремим категоріям осіб

План заняття

1. Соціальні послуги, які надаються біженцям.
2. Соціальне обслуговування бездомних осіб і безпритульних дітей.
3. Соціальна реабілітація осіб, які постраждали від терористичного акту.
4. Соціальні послуги, що надаються особам, які відбували покарання у вигляді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк.

Ключові поняття

Біженець, особа, яка потребує додаткового захисту, бездомність, безпритульність, бездомна людина, безпритульний, соціальний патронаж.

Контрольні питання.

1. Хто такі біженці?
2. Які обов'язки у осіб, які потребують додаткового захисту?
3. Які заклади утворюються для бездомних громадян і безпритульних дітей?

Додаткові дискусійні питання.

1. Яка система попередження бездомності й безпритульності?
2. Які функції адміністрації пункту тимчасового розміщення біженців?

Питання на самостійне вивчення

1. Основні завдання соціального гуртожитку.
2. Будинки нічного перебування.
4. Надання соціальних послуг центрами реабілітації для осіб, які постраждали від торгівлі людьми.

Теми для написання рефератів

1. Заклади для бездомних осіб і безпритульних дітей.
2. Соціальний готель.

Тестові завдання

1. Згідно із Законом України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», біженець це:

а) особа, яка потребує захисту, оскільки змушена була прибути в Україну або залишатися в Україні внаслідок загрози її життю, безпеці чи свободі в країні походження через побоювання застосування до неї смертної кари, або виконання вироку про смертну кару чи тортур, нелюдського або такого, що принижує гідність, поводження чи покарання;

б) особа, стосовної якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання особою, яка потребує додаткового захисту;

в) особа, яка не є громадянином країни і внаслідок обґрунтованих побоювань стати жертвою переслідувань за ознаками раси, віросповідання,

національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або політичних переконань перебуває за межами країни своєї громадянської належності та не може користуватися захистом цієї країни.

2. Соціальне становище людини, зумовлене відсутністю в неї будь-якого житла, призначеного та придатного для проживання є:

- а) бездомність;
- б) безробітність;
- в) безпритульність.

3. Зкладами для безпритульних дітей є:

- а) будинок нічного перебування;
- б) центр реінтеграції;
- в) центр соціально-психологічної реабілітації.

4. Соціальна реабілітація осіб, які постраждали від терористичного акту, включає заходи із:

- а) психологічної, медичної реабілітації, надання правової допомоги;
- б) психологічної, медичної та професійної реабілітації, працевлаштування, надання правової допомоги та житла;
- в) професійної реабілітації, працевлаштування, надання житла.

5. Центр реабілітації для осіб, які постраждали від торгівлі людьми виконує такі функції:

- а) розробляє індивідуальні і групові програми реабілітації та соціально-психологічної адаптації постраждалих осіб;
- б) направлення індивідуальних чи колективних письмових звернень або особисте звернення до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб цих органів;
- в) надання першої медичної допомоги й проведення санітарної обробки для попередження інфекційних захворювань.

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Закон України "Про основи соціального захисту бездомних осіб та безпритульних дітей" від 2 червня 2005 р. № 2623-ІУ.

2. Закон України "Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають чи відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк" 17 березня 2011 року N 3160-VI // Відомості Верховної Ради України . – 2011. - N 38. - ст.380

3. Закон України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту" від 8 липня 2011 року

4. Типове положення про соціальний гуртожиток: Затв. пост. Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2005 р. № 878.5.

5. Порядок проведення соціальної реабілітації осіб, які постраждали від терористичного акту: Затв. пост. Кабінету Міністрів України від 28 липня 2004 р. № 982.

6.

10. Положення про пункти тимчасового розміщення біженців: Затв. наказом Державного комітету України у справах національностей та міграції від 5 вересня 2002 р. № 31.

11. Болотіна Н.Б. Право соціального захисту України: Навч. посіб. – К.: Знання, 2005. – 615 с.

12. Сташків Б.І. Право соціального обслуговування: Навч. пос. –К. -: Знання, 2007. – 567 с.

Семінарське заняття № 19

Тема: Правове регулювання соціального обслуговування в територіальних центрах.

План заняття

1. Загальні положення про територіальний центр.
2. Види послуг, які надаються територіальними центрами.
3. Умови прийняття і порядок обслуговування у відділенні соціальної допомоги вдома.
4. Характеристика діяльності інших структурних підрозділів

Ключові поняття

Територіальний центр, структурні підрозділи, відділення соціальної допомоги вдома, самотні громадяни.

Контрольні питання.

1. Дайте визначення територіального центру?
2. Які показання для прийому в територіальний центр?
3. Які протипоказання для прийому в територіальний центр?
4. Які умови прийняття осіб до відділення соціальної допомоги вдома?
5. Порядок обслуговування осіб у відділенні соціальної допомоги вдома?

Додаткові дискусійні питання.

1. Скільки підрозділів повинно бути в територіальному центрі?
2. Яка кількість підопічних повинна бути у відділенні соціальної допомоги вдома?

Питання на самостійне вивчення

1. Підсобні господарства територіальних центрів.
2. Новації у наданні соціальних послуг в територіальних центрах.

Теми для написання рефератів

1. Види послуг, які надаються територіальними центрами.
2. Особливості функціонування територіальних центрів у місті Чернігові.

Тестові завдання

1. Територіальний центр утворюється для:
 - а) здійснення соціального обслуговування та надання соціальних послуг громадянам, які перебувають у складних життєвих обставинах і потребують

сторонньої допомоги, за місцем проживання, в умовах стаціонарного, тимчасового або денного перебування

б) здійснення соціального обслуговування у відділенні соціальної допомоги вдома територіального центру

в) надання соціальних послуг громадянам, які перебувають у складних життєвих обставинах

2. У територіальному центрі можуть утворюватися відділення у кількості:

а) не менш як три різного спрямування

б) не менш як чотири різного спрямування

в) не менш як два різного спрямування

3. Відділення соціальної допомоги вдома територіального центру утворюється для соціального обслуговування (надання соціальних послуг):

а) не менш як 80 таких одиноких громадян, які не здатні до самообслуговування у зв'язку з частковою втратою рухової активності (мають III, IV і V групу рухової активності) і потребують сторонньої допомоги, соціального обслуговування (надання соціальних послуг) в домашніх умовах згідно з медичним висновком

б) не менш як 70 таких одиноких громадян, які не здатні до самообслуговування у зв'язку з частковою втратою рухової активності (мають III, IV і V групу рухової активності) і потребують сторонньої допомоги, соціального обслуговування (надання соціальних послуг) в домашніх умовах згідно з медичним висновком

в) не менш як 90 таких одиноких громадян, які не здатні до самообслуговування у зв'язку з частковою втратою рухової активності (мають III, IV і V групу рухової активності) і потребують сторонньої допомоги, соціального обслуговування (надання соціальних послуг) в домашніх умовах згідно з медичним висновком

4. Кількість громадян, яких повинен обслуговувати соціальний працівник, соціальний робітник, обсяг їх роботи визначає:

а) директор територіального центру

б) завідувач (заступник завідувача) відділення соціальної допомоги вдома

в) соціальний робітник або соціальний працівник

5. Відділення соціальної допомоги вдома згідно з умовами договору та відповідно до затвердженого графіка забезпечує відвідування громадян:

а) але не менш як одного разу на тиждень

б) але не менш як три рази на тиждень

в) але не менш як два рази на тиждень

6. Відділення соціально-побутової адаптації територіального центру утворюється для соціального обслуговування (надання соціальних послуг):

- а) не менш як 30 громадян похилого віку
- б) не менш як 10 громадян похилого віку
- в) не менш як 50 громадян похилого віку

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Типове Положення про територіальний центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг), затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2009 р. N 1417
2. Бойко М.Д. Право соціального забезпечення України: Навч. посіб.: - К.: «Олан», 2004, - 311
3. Болотіна Н.Б. Право соціального захисту України: Навч. посіб. – К.: Знання, 2005. – 615 с.
4. Гриценко М.О. Проблеми інтернатних установ, територіальних центрів //Соціальний захист. – 1997. – №1. – С.35-38.
5. Туровська Л. Центр, де зігріваються серця // Соціальний захист. - № 10. – 2002р.
6. Гаврилук Н. Міцніють фізично і зцілюються духовно // Соціальний захист. - № 12. – 2002 р.
7. Синчук. С.М ., Бурак В.Я. Право соціального забезпечення України: Навч. посіб./ За ред. С.М. Синчук. – К.: Т-во „Знання” КОО, 2003. – 306
8. Сташків Б.І. Право соціального обслуговування: Навч. пос. –К. -: Знання, 2007. – 567 с.

Семінарське заняття № 20

Тема: Заклади інтернатного типу МСПУ.

План заняття

1. Історія становлення будинків-інтернатів.
2. Принципи організації та функціонування стаціонарних установ системи праці та соціального захисту населення.
3. Типи будинків-інтернатів.

Ключові поняття

Будинок-інтернат для громадян похилого віку та інвалідів, геріатричний пансіонат, пансіонат для ветеранів війни та праці, спеціальний будинок-інтернат, психоневрологічний інтернат, дитячий будинок-інтернат, профілі дитячого будинку-інтернату.

Контрольні питання

1. Які три типи інвалідних будинків було до ВВв?
1. Які типи будинків для інвалідів утворилися після війни?
2. Назвіть принципи організації та функціонування будинків-інтернатів?
3. Які існують типи будинків-інтернатів у системі МСП України?
4. Які профілі дитячих будинків інтернатів передбачено законодавством?

Додаткові дискусійні питання

1. Чим забезпечуються підопічні дитячих будинків інтернатів?
2. Які спеціальні будинки-інтернати на території України?

Питання на самостійне вивчення

1. Компетенція органів праці та соціального захисту населення щодо надання соціальних послуг особам похилого віку та інвалідам у стаціонарних установах.

2. Профілі дитячих будинків-інтернатів.

Теми для написання рефератів

1. Особливості функціонування дитячих будинків-інтернатів.
2. Специфіка спеціальних будинків-інтернатів.

Тестові завдання

1. Стаціонарні установи підпорядковані:

- а) Міністерству охорони здоров'я України
- б) Міністерству фінансів України
- в) Міністерству соціальної політики України

2. Організація і функціонування стаціонарних установ здійснюється на науково обґрунтованих принципах:

- а) розміщення будинків-інтернатів у залежності від потреб окремих регіонів та здійснення по відношенню до них єдиної загальнодержавної політики; здійснення спеціалізації в обслуговуванні різних категорій осіб; надання, поряд з іншими, реабілітаційних послуг, що дають можливість досягти і підтримувати оптимальний для себе рівень самостійності й життєдіяльності
- б) максимальної ефективності використання бюджетних та позабюджетних коштів суб'єктами, що надають соціальні послуги; законності; соціальної справедливості;
- в) адресності та індивідуального підходу; доступності та відкритості; гуманності;

3. У системі праці та соціального захисту населення перебувають стаціонарні соціально-медичні установи таких типів:

- а) будинки-інтернати для осіб похилого віку та інвалідів, геріатричні будинки-інтернати, пансіонати для ветеранів війни та праці; психоневрологічні інтернати; дитячі будинки-інтернати; спеціальні будинки-інтернати.
- б) спеціалізовані будинки-інтернати; загальні будинки-інтернати;
- в) дитячі будинки-інтернати; будинки-інтернати для дорослих

4. Дитячі будинки-інтернати бувають:

- а) п'яти типів
- б) чотирьох типів
- в) трьох типів

5. Спеціальні будинки-інтернати створюються для:

- а) осіб з психоневрологічними захворюваннями
- б) звільнених осіб з числа громадян похилого віку та інвалідів
- в) осіб менших 16 років

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Типове положення про дитячий будинок-інтернат. Затв. Міністерством праці та соціальної політики України 02 квітня 2008 року № 173.
2. Типове положення про психоневрологічний будинок-інтернат. Затв. Міністерством праці та соціальної політики України 29 грудня 2001 року №549.
3. Типове положення про будинок-інтернат для громадян похилого віку та інвалідів, геріатричний пансіонат, пансіонат для ветеранів та праці . Затв. Міністерством праці та соціальної політики України 29 грудня 2001 року.
4. Положення про спеціальний будинок-інтернат затверджене Наказом Міністерства соціальної політики 9.11.2011 року 3 432
5. Сташків Б.І. Право соціального обслуговування: Навч. пос. –К. -: Знання, 2007. – 567 с.
6. Болотіна Н.Б. Право соціального захисту України: Навч. посіб. – К.: Знання, 2005. – 615 с.

Семінарське заняття № 21

Тема : Порядок приймання, утримання, відрахування підопічних із стаціонарних установ

План заняття

- 1.Юридичні факти, які необхідні для влаштування до будинків-інтернатів.
2. Протипоказання та показання при прийнятті до будинків-інтернатів.
3. Документи необхідні для влаштування до будинків-інтернатів.
4. Порядок утримання громадян у будинках-інтернатах.
5. Підстави для відрахування з будинків-інтернатів.

Ключові поняття

Юридичний факт, пенсійний вік, протипоказання та показання до прийому в будинки-інтернати.

Контрольні питання

1. Назвати основні юридичні факти, які необхідні для влаштування до будинків-інтернатів?
2. Назвати загальні протипоказання до всіх будинків-інтернатів?
3. Які права мають мешканці будинків-інтернатів?
4. Які правила тимчасового влаштування та вибуття у будинках-інтернатах?

Додаткові дискусійні питання

1. Які наслідки тягне за собою зняття підопічних із матеріального забезпечення?
2. Хто може бути переведений із загального типу будинку-інтернату у спеціальний?
3. Після досягнення 18 років куди можуть переводитися підопічні з дитячого будинку-інтернату

Питання на самостійне вивчення

1. Показання до прийому в спеціальний та загальний типи будинків-інтернатів.
2. Показання до прийому в психоневрологічний будинок-інтернат.
3. Показання до прийому в дитячий будинок-інтернат.

Теми для написання рефератів

1. Особливості навчання у дитячих будинках-інтернатах.
2. Підстави відрахування з будинків-інтернатів.

Тестові завдання

1. При влаштуванні до якого будинку-інтернату встановлюється такий юридичний факт як відсутність родичів, зобов'язаних за законом утримувати осіб похилого віку та інвалідів:
 - а) дитячого будинку-інтернату
 - б) психоневрологічного будинку-інтернату
 - в) до будинку-інтернату загального типу
2. Загальними протипоказаннями до прийому в будинки-інтернати усіх типів є:
 - а) туберкульоз в активній стадії процесу; б) заразні захворювання шкіри і волосся; в) гострі інфекційні захворювання; г) злоякісні перебігаючі пухлинні захворювання і рецидиви злоякісного процесу.
 - б) а) шизофренія з вираженим дефектом особистості поза загостренням психотичної симптоматики; б) різні форми епілепсії з елементами слабоумства і рідкими (не частіше 5 разів на місяць) судорожними випадками й еквівалентами; в) наслідки органічного ураження головного мозку різної етіології (травматичної, інфекційної, токсичної, судинної та ін.) з елементами слабоумства; г) наслідки хронічного алкоголізму, наркотоксикоманії з елементами вираженого органічного слабоумства;
 - в) а) церебральними паралічами різної етіології; б) наслідками поліомієліту в стадії відмовлення та резидуальному періоді; в) різноманітними уродженими і набутими деформаціями опорно-рухового апарату; г) артрогрипозом, хондродистрофією, спадковими дегенеративними і нервово-м'язовими захворюваннями.
3. Що є підставою для влаштування до будинків-інтернатів:
 - а) заява подана особою, яка бажає влаштуватися в будинок-інтернат
 - б) путівка видана органами праці та соціального захисту населення
 - в) документи подані заявником
4. Тимчасове влаштування до будинку-інтернату загального типу здійснюється на строк до:
 - а) десяти місяців
 - б) трьох місяців
 - в) шести місяців

5. За систематичне грубе порушення Правил внутрішнього розпорядку підопічних загального будинку-інтернату:

- а) переводять до спеціального будинку-інтернату
- б) відраховують
- в) позбавляють права на пенсію протягом трьох місяців

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Типове положення про дитячий будинок-інтернат. Затв. Міністерством праці та соціальної політики України 02 квітня 2008 року № 173.

2. Типове положення про психоневрологічний будинок-інтернат. Затв. Міністерством праці та соціальної політики України 29 грудня 2001 року №549.

3. Типове положення про будинок-інтернат для громадян похилого віку та інвалідів, геріатричний пансіонат, пансіонат для ветеранів та праці . Затв. Міністерством праці та соціальної політики України 29 грудня 2001 року.

4. Типове положення про спеціальний будинок-інтернат, затверджено Наказом Міністерства соціальної політики України 09.11.2011 N 432

5. Типове положення про молодіжне відділення дитячого будинку-інтернату. Затв. Міністерством праці та соціальної політики України 02 квітня 2008 року № 173.

Семінарське заняття № 22

Тема: Види послуг, що надаються підопічним стаціонарними інтернатними установами.

План заняття

- 1. Виплата пенсії (соціальної допомоги) підопічним.
- 2. Трудова діяльність підопічних.
- 3. Збереження речей і цінностей.
- 4. Соціально-побутове обслуговування підопічних.
- 5. Медичне обслуговування підопічних.

Ключові поняття

Соціально-побутове обслуговування, первинна медична допомога, спеціалізована медична допомога, високо спеціалізована медична допомога, технічні засоби реабілітації.

Контрольні питання

- 1. В чому полягає соціально-побутове обслуговування підопічних.
- 2. Які види медичної допомоги практикуються у будинках-інтернатах.
 - 3. Який порядок надання санаторно-курортними путівками.
- 4. В чому полягає соціально-культурне обслуговування підопічних.

Додаткові дискусійні питання

1. Які норми забезпечення побутовими приладами передбачені для підопічних будинків-інтернатів?
2. В чому полягає соціально-культурне обслуговування підопічних?

Питання на самостійне вивчення

1. Забезпечення санаторно-курортними путівками
2. Забезпечення підопічних технічними засобами реабілітації та засобами пересування.
3. Соціально-культурне обслуговування підопічних.
4. Посвідчення заповітів.
5. Поховання підопічних.

Теми для написання рефератів

1. Особливості медичного обслуговування у стаціонарних установах.

Тестові завдання

1. Пенсіонеру, який перебуває на повному державному утриманні виплачується:

- а) 75 % призначеної пенсії
- б) 50 % призначеної пенсії
- в) 25 % призначеної пенсії

2. Підопічні будинків-інтернатів залучаються до таких видів діяльності:

- а) робота за трудовим договором, господарська робота, робота у структурних підрозділах
- б) робота на кухні
- в) взагалі не залучаються

3. Збереження речей підопічних організовується:

- а) законними представниками
- б) самими підопічним
- в) адміністрацією будинку-інтернату

4. Акт збереження речей складається

- а) у 4-х примірниках
- б) у 2-х примірниках
- в) у 6-ти примірниках

5. Пенсія виплачується:

- а) всім пенсіонерам
- б) лише працездатним
- в) лише дієздатним

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Порядок забезпечення окремих категорій населення технічними та іншими засобами реабілітації і формування відповідного державного замовлення, затверджено Постановою кабінету міністрів України від 29 листопада 2006 р. № 1652
2. Основи законодавства України про охорону здоров'я. Закон України від 19.11.92 // Бюлетень законодавства і юридичної практики України. – 2000. - № 11:
3. Порядок забезпечення санаторно-курортними путівками деяких категорій громадян органами праці та соціального захисту населення, Затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 22 лютого 2006 р. N 187
4. Інструкція про порядок обліку, зберігання, розподілу та видачі путівок до санаторно-курортних та інших лікувально-оздоровчих установ в органах праці та соціального захисту населення України Затверджено Наказом Міністерства праці та соціальної політики України 25 грудня 1997 р. N 42
5. Типове положення про дитячий будинок-інтернат. Затв. Міністерством праці та соціальної політики України 02 квітня 2008 року № 173.
6. Типове положення про психоневрологічний будинок-інтернат. Затв. Міністерством праці та соціальної політики України 29 грудня 2001 року №549.
7. Типове положення про будинок-інтернат для громадян похилого віку та інвалідів, геріатричний пансіонат, пансіонат для ветеранів та праці . Затв. Міністерством праці та соціальної політики України 29 грудня 2001 року.
8. Типове положення про спеціальний будинок-інтернат, затверджено Наказом Міністерства соціальної політики України 09.11.2011 N 432
9. Типове положення про молодіжне відділення дитячого будинку-інтернату. Затв. Міністерством праці та соціальної політики України 02 квітня 2008 року № 173.
10. Болотіна Н.Б. Право соціального захисту України: Навч. посіб. – К.: Знання, 2005. – 615 с.
11. Сташків Б.І. Право соціального обслуговування: Навч. пос. –К. -: Знання, 2007. – 567 с.

Семінарське заняття № 23

Тема: Соціальні послуги, що надаються особам у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами зумовленими похованням.

План заняття

1. Санітарно-курортне лікування та оздоровлення застрахованих осіб і членів їх сімей.
2. Часткове фінансування санаторіїв-профілакторіїв за рахунок коштів фонду.
3. Утримання дитячо-юнацьких спортивних шкіл, дитячих оздоровчих таборів і позашкільного оздоровлення.

Ключові поняття

Санаторно-курортне лікування, путівка, тимчасова втрата працездатності, соціальне страхування, комісія із соціального страхування, санаторії-профілакторії, спортивні школи.

Контрольні питання.

1. Яким нормативним актом регулюється порядок забезпечення санаторно-курортними путівками застрахованих осіб?
2. Який орган приймає рішення про виділення санаторно-курортної путівки?
3. Яка оплата здійснюється за санаторно-курортне лікування?
4. Які терміни санаторно-курортного лікування існують?

Додаткові дискусійні питання.

1. Чи може видаватися путівка на супровідника?
2. Чи може бути здійснений поділ путівки?

Питання на самостійне вивчення

1. Порядок планування путівок

Теми для написання рефератів

1. Особливості санаторно-курортного лікування застрахованих осіб.
2. Статус дитячо-юнацьких спортивних шкіл.

Тестові завдання

1. Який проміжок часу встановлюється між заїздами в санаторно-курортні заклади, для санітарної обробки:
 - а) 3 дні;
 - б) 2 дні;
 - в) 6 днів.
2. Джерелом фінансування дитячо-юнацьких спортивних шкіл є:

а) Фонд соціального страхування з тимчасової втрати працездатності працездатних;

б) Фонд страхування від нещасного випадку на виробництві;

в) Фонд на санітарно-курортне лікування.

3. Проведення навчально-тренувальних зборів і змагань фінансується:

а) за рахунок коштів Державного Бюджету;

б) відповідно до розроблених кошторисів;

в) за рахунок коштів приватних організацій.

4. Путівка це:

а) документ, який надається особі для проходження санітарно-курортного лікування;

б) документ, який надається одному члену сім'ї застрахованої особи для лікування;

в) документ, який надається застрахованій особі на отримання певних послуг на визначений термін;

5. Комісією із соціального страхування приймається рішення про виділення застрахованій особі путівки в двомісний номер з часткою платежу в розмірі:

а) 15%;

б) 20%;

в) 25%.

6. Хто здійснює оформлення путівки фізичній особі - суб'єкту підприємницької діяльності:

а) директор районної, міжрайонної, міської виконавчої дирекції відділенням Фонду за місцем обліку фізичної особи;

б) керівник сільської, селищної міської виконавчої дирекції Фонду за місцем реєстрації такої фізичної особи - суб'єкта підприємницької діяльності;

в) голова районної, міської виконавчої дирекції відділенням Фонду за місцем реєстрації такої фізичної особи - суб'єкта підприємницької діяльності.

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Закон України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням" від 18 січня 2001 р. № 2240-III.

2. Порядок отримання застрахованими особами і членами їх сімей санаторно-курортного лікування, що сплачується за рахунок коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності Затверджено Постановою правління Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності 25.02.2009 N 12

3. Порядок часткового фінансування санаторіїв-профілакторіїв а рахунок коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності Затверджено Постанова правління Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності 25.02.2009 N 16.

4. Положення про комісію (уповноваженого) підприємства, установи, організації із загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, затверджено Постановою правління Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності 23.06.2008 N 25

5. Порядок часткового фінансування дитячо-юнацьких спортивних шкіл за рахунок коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності затверджено Постанова правління Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності 08.10.2013 № 49

6. Положення про організацію лікування, медичної реабілітації та забезпечення потерпілих внаслідок нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання лікарськими засобами та виробами медичного призначення, Затверджено Постанова правління Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України 09.06.2010 N 18

7. Положення про забезпечення потерпілих внаслідок нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання слуховими апаратами, зубопротезуванням, очним протезуванням, окулярами, контактними лінзами, постільною та натільною білизною, постільними речами, гігієнічними виробами, перуками, затверджено Постановою правління Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України 30.11.2010 N 35

8. Положення про забезпечення потерпілих внаслідок нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання путівками для санаторно-курортного лікування Затверджено Постанова правління Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України 31.10.2007 N 49

9. Положенням про забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації потерпілих унаслідок нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання Затв. Постанова правління Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України 25.03. 2008.

10. Порядок організації громадських та інших робіт тимчасового характеру, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 20 березня 2013 р. № 175

Семінарське заняття №24

Тема: Соціальні послуги, що надаються потерпілим від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання

План заняття

1. Забезпечення потерпілих слуховими апаратами, лікарськими засобами, окулярами, протезуванням зубів та очей.
2. Забезпечення потерпілих путівками для санаторно-курортного лікування.
3. Забезпечення потерпілих протезно-ортопедичними виробами та засобами пересування.
3. Забезпечення потерпілих автомобілями.

Ключові поняття

Слухові апарати, лікарські засоби, вироби медичного призначення, зубопротезування, технічні засоби реабілітації.

Контрольні питання.

1. Що таке лікарські засоби та вироби медичного призначення?
2. Який термін носіння перуки?
3. На скільки забезпечуються окулярами потерпілі?
4. Яка підстава для забезпечення потерпілих засобами реабілітації?

Додаткові дискусійні питання.

1. Якого виробництва використовуються окуляри?
2. Як відшкодовується вартість проїзду на санаторно-курортне лікування?

Питання на самостійне вивчення

1. Організація лікування потерпілих у лікувально-профілактичних закладах.
2. Забезпечення потерпілих додатковим харчуванням.

Теми для написання рефератів

1. Навчання та перекваліфікація потерпілих.
2. Працевлаштування потерпілих.

Тестові завдання

1. Протягом якого терміну приймається рішення про відшкодування витрат потерпілому, законним представникам потерпілих, роботодавцем:
 - а) 10 днів з дня отримання всіх документів, що підтверджують їх витрати;
 - б) 10 робочих днів з дня отримання всіх документів, що підтверджують їх витрати;
 - в) 7 робочих днів з дня отримання всіх документів, що підтверджують їх витрати;
2. Нещасний випадок на виробництві це:
 - а) ушкодження здоров'я, спричинене нещасним випадком на виробництві або професійним захворюванням, яке за певних умов становить найбільшу загрозу для життя, здоров'я, працездатності особи і потребує першочергових лікувальних заходів;
 - б) захворювання, що виникло в наслідок професійної діяльності застрахованого та зумовлюється виключно або переважно впливом

шкідливих речовин і певних видів робіт та інших факторів пов'язаних з роботою;

в) обмежена в часі подія або раптовий вплив на працівника небезпечного виробничого фактора чи середовища, що сталися у процесі виконання ним трудових обов'язків, в наслідок яких заподіяно шкоду здоров'ю, або настала смерть.

3. Підставою для забезпечення потерпілих виробами та послугами під час тимчасової непрацездатності є:

- а) висновок ЛКК;
- б) висновок МСЕК;
- в) висновок МОЗ.

4. Забезпечення потерпілих окулярами здійснюється:

- а) на строк відповідно до терміну експлуатації;
- б) один раз на три роки;
- в) один раз на два роки.

5. Хто веде облік потерпілих, які мають право на забезпечення лікарськими засобами, виробами медичного призначення:

- а) Фонд соціального прямування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України за місцем реєстрації відповідних осіб;
- б) виконавчий орган з питань забезпечення потерпілих у наслідок нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання;
- в) робочі органи виконавчої дирекції Фонду за місцем реєстрації їх особових справ.

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Закон України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності" від 23 вересня 1999 р. № 1105-ХІУ.

2. Закон України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" від 21 березня 1991 р. № 875-ХІІ.

3. Порядок забезпечення інвалідів автомобілями: Затв. пост. Кабінету Міністрів України від 19 липня 2006 р. № 999.

4. Положення про забезпечення потерпілих внаслідок нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання слуховими апаратами, зубопротезуванням, очним протезуванням, окулярами, контактними лінзами, постільною та натільною білизною, постільними речами, гігієнічними виробами, перуками, затверджено Постановою правління Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України 30.11.2010 N 35

5. Положення про забезпечення потерпілих внаслідок нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання путівками для санаторно-курортного лікування Затверджено Постанова правління Фонду соціального

страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України 31.10.2007 N 49

6. Положенням про забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації потерпілих унаслідок нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання Затв. Постанова правління Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України 25.03. 2008.

12. Болотіна Н.Б. Право соціального захисту України: Навч. посіб. – К.: Знання, 2005. – 615 с.

13. Сташків Б.І. Право соціального обслуговування: Навч. пос. –К. -: Знання, 2007. – 567 с.

Семінарське заняття №25

Тема: Види соціальних послуг, що надаються безробітним

План заняття

1. Професійне навчання незайнятих громадян.
2. Сприяння безробітним у працевлаштуванні.
3. Пошук підходящої роботи
4. Організація оплачуваних громадських робіт
5. Працевлаштування громадян, які потребують соціального захисту шляхом бронювання робочих місць

Ключові поняття

Зайнятість населення, підходяща робота, підвищення кваліфікації, перепідготовка, безробітні, професійна підготовка, професійне навчання, громадські роботи, сезонні роботи.

Контрольні питання.

1. Які основні напрями розвитку системи професійного навчання незайнятого населення?
2. Що включає професійне навчання ?
3. Що таке оплачувані громадські роботи?

Додаткові дискусійні питання.

1. Що є правовою базою для організації та здійснення оплачуваних громадських робіт?
2. Яка відмінність між громадськими роботами та сезонними роботами

Питання на самостійне вивчення

1. Професійна орієнтація населення та професійне навчання.
2. Порядок надання дотацій роботодавцю на створення додаткових робочих місць.

Теми для написання рефератів

1. Правовий статус безробітних.
2. Організація сезонних робіт.

Тестові завдання

1. До категорії громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню належать:

- а) зареєстровані безробітні;
- б) працівники, які втратили частину заробітної плати в наслідок вимушеного скорочення до 50 % передбаченої законодавством тривалості робочого часу у зв'язку із зупиненням (скороченням) виробництва;
- в) особи, яким виповнилося 15 років та які за згодою одного з батьків або особи, яка замінює, можуть, як виняток, прийматися на роботу.

2. Фінансування організацій громадських робіт, до яких залучається зареєстровані безробітні та(або) працівники, які втратили частину заробітної плати, здійснюється за рахунок:

- а) державних бюджетів та коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття;
- б) обласних бюджетів та коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття;
- в) місцевих бюджетів та коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття;

3. Професійна орієнтація це:

- а) професійна орієнтація осіб, які звернулися до територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції;
- б) комплекс взаємопов'язаних економічних, соціальних, медичних, психологічних і педагогічних заходів, спрямованих на активізацію процесу професійного самовизначення та реалізації здатності до праці особи, виявлення її здібностей, інтересів, можливостей та інших чинників, що впливають на вибір або зміну професії та виду трудової діяльності;
- в) набуття та удосконалення професійних знань, умінь та навичок.

4. Зі сплином якого часу за неможливості надати безробітному роботу за професією пропонуються підходящі вакансії:

- а) 3 місяці;
- б) 6 місяців;
- в) 9 місяців.

5. Протягом якого часу приймається рішення про одноразову виплату допомоги по безробіттю:

- а) в семиденний строк з дня подання всіх необхідних документів для її призначення.
- б) протягом десяти робочих днів з дня подання всіх необхідних документів;
- в) протягом десяти днів з дня подання всіх необхідних документів для її призначення.

ЛІТЕРАТУРА ТА ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ:

1. Закон України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття" від 2 березня 2000 р. № 1533-III.
2. Закон України "Про зайнятість населення" від 5 липня 2012 року
3. Порядок організації громадських та інших робіт тимчасового характеру, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 20 березня 2013 р. № 175
4. Болотіна Н.Б. Право соціального захисту України: Навч. посіб. – К.: Знання, 2005. – 615 с.
5. Сташків Б.І. Право соціального обслуговування: Навч. пос. –К. -: Знання, 2007. – 567 с.

4 ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ

Таблиця 4.1- поточний контроль за модулями

Назви змістових модулів і тем		Розподіл балів за видами робіт							
		Всього	Лек.	Семинарські заняття					
				конспект	усна від-дь	письмова	реферат	тести	сам. роб.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Змістовий модуль 1. Соціальне обслуговування як складова права соціального забезпечення									
1	Теоретичні основи права соціального обслуговування				0,5	0,5			0,5
2	Правовий статус отримувачів та порядок надання соціальних послуг				0,5	0,5			0,5
3	Система суб'єктів, які надають соціальні послуги				0,5	0,5			0,5
4	Інвалідність: правове поняття і порядок встановлення				0,5	0,5			0,5
Модульна контрольна робота		12							
Разом за змістовим модулем 1		18			2	2			2
Змістовий модуль 2. Загальні положення про реабілітацію інвалідів в Україні									
5	Тема 5. Реабілітація інвалідів: історія і сучасність				0,5	0,5			0,5
6	Тема 6. Право інвалідів на реабілітацію та державні гарантії його реалізації.				0,5	0,5			0,5
7	Тема 7. Система реабілітації інвалідів, дітей-інвалідів				0,5	0,5			0,5
8	Тема 8. Державні органи України, які здійснюють управління в галузі забезпечення соціального захисту інвалідів				0,5	0,5			0,5
9	Тема 9. Соціальні установи по роботі з інвалідами				0,5	0,5			0,5
Модульна контрольна робота		12							
Разом за змістовим модулем 2		19,5			2,5	2,5			2,5
Змістовий модуль 3. Загальна характеристика видів реабілітації									
10	Тема № 10. Складові системи реабілітації.				0,5	0,5			0,5
11	Тема 11. Правові аспекти медичної реабілітації інвалідів				0,5	0,5			0,5
12	Тема 12. Соціальна реабілітація інвалідів				0,5	0,5			0,5
13	Тема 13. Правове регулювання професійної реабілітації інвалідів				0,5	0,5			0,5

Продовження таблиці 4.1

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
14	Тема 14. Порядок забезпечення інвалідів автомобілями				0,5	0,5			0,5
15	Тема 15. Забезпечення інвалідів технічними засобами реабілітації.				0,5	0,5			0,5
16	Тема 16. Організація та порядок здійснення санаторно-курортного лікування громадян похилого віку та інвалідів.				0,5	0,5			0,5
	Модульна контрольна робота	13							
	Разом за змістовим модулем 3	22,5			3,5	3,5			3,5
Змістовий модуль 4. Соціальне обслуговування на умовах стаціонарного та денного перебування									
17	ТЕМА № 17. Соціальні послуги, що надаються особам органами міністерства освіти і науки та міністерства молоді та спорту України				1	1			1
18	ТЕМА № 18. Соціальні послуги, що надаються окремим категоріям осіб				0,5	0,5			0,5
19	ТЕМА № 19. Правове регулювання соціального обслуговування в територіальних центрах.				0,5	0,5			0,5
20	ТЕМА № 20 . Заклади інтернатного типу МСПУ				0,5	0,5			0,5
21	ТЕМА № 21 . Порядок приймання, утримання і відрахування із стаціонарних установ.				0,5	0,5			0,5
22	Тема № 22. Види послуг, що надаються підопічним стаціонарними інтернатними установами.				0,5	0,5			0,5
	Модульна контрольна робота	12							
	Разом за змістовим модулем 4	22,5			3,5	3,5			3,5
Змістовий модуль 5. Види соціальних послуг, які надаються фондами соціального страхування									
23	ТЕМА № 23. Соціальні послуги, що надаються особам у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами зумовленими похованням.				0,5	0,5			0,5
24	ТЕМА № 24. Соціальні послуги, що надаються потерпілим від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання				0,5	0,5			0,5

Продовження таблиці 4.1

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
25	ТЕМА № 25. Види соціальних послуг, що надаються безробітним				0,5	0,5			0,5
	Модульна контрольна робота	12							
	Разом за змістовим модулем 5	16,5			1,5	1,5			1,5
	Підсумковий контроль	100							

5 ОРІЄНТОВНІ ПИТАННЯ НА ЗАЛІК

1. Поняття соціального обслуговування та права соціального обслуговування.
2. Предмет та методи права соціального обслуговування.
3. Система права соціального обслуговування.
4. Принципи соціально-обслуговуючого права.
5. Джерела соціально-обслуговуючого права.
6. Соціальні послуги та їх види.
7. Форми надання соціальних послуг.
8. Поняття складної життєвої обставини.
9. Правовий статус отримувачів соціальних послуг.
10. Обов'язки та права осіб, які надають соціальні послуги.
11. Професійна діяльність у сфері надання соціальних послуг.
12. Статус соціального робітника і соціального працівника.
13. Фізична особа як суб'єкт надання соціальних послуг.
14. Порядок надання соціальних послуг та компенсації фізичним особам, які надають соціальні послуги.
15. Документи необхідні для отримання компенсації за надання соціальних послуг.
16. Державні органи, які здійснюють управління у сфері соціального обслуговування.
17. Державні спеціалізовані підприємства, установи, організації.
18. Суб'єкти, які надають соціальні послуги.
19. Соціальні установи, які здійснюють соціальне обслуговування.
20. Державні неспеціалізовані підприємства, установи.
21. Благодійні організації як суб'єкти, які здійснюють соціальне обслуговування.
22. Волонтерська діяльність у сфері надання соціальних послуг.
23. Історичне розуміння інвалідності.
24. Моделі інвалідності.
25. Дизабілізм – дискримінація інвалідів.
26. Суспільна модель інвалідності.
27. Адміністративна модель інвалідності.
28. Правовий статус МСЕК.
29. Підстави інвалідності.
30. Категорії інвалідності.
31. Реабілітація інвалідів – історична категорія.
32. Принципи реабілітації інвалідів та їх характеристика.
33. Становлення системи реабілітації інвалідів в Україні.
34. Загальна характеристика Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів»
35. Загальна характеристика Закону України «Про реабілітацію інвалідів в Україні».

36. Закріплення права інвалідів на реабілітацію за законодавством України.
37. Міжнародні стандарти в сфері реабілітації інвалідів.
38. Міжнародні організації, що займаються проблемами інвалідності.
39. Європейська соціальна хартія.
40. Правовий статус інвалідів, його особливість.
41. Зміст спеціального статусу інвалідів.
42. Права інвалідів при проведенні реабілітації.
43. Державні гарантії реалізації права на реабілітацію.
44. Структура системи реабілітації інвалідів, дітей-інвалідів.
45. Типи реабілітаційних установ.
46. Державна типова програма реабілітації інвалідів.
47. Державні соціальні нормативи у сфері реабілітації інвалідів.
48. Державне управління системою реабілітації інвалідів.
49. Державна влада та соціальне забезпечення інвалідів.
50. Компетенція Верховної Ради України у сфері соціального захисту інвалідів.
51. Компетенція Кабінету Міністрів України у сфері захисту інвалідів.
52. Компетенція центральних органів виконавчої влади у сфері соціального захисту інвалідів.
53. Компетенція Міністерства соціальної політики України у сфері соціального захисту інвалідів.
54. Компетенція місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування в сфері соціального захисту інвалідів.
55. Фонд України соціального захисту інвалідів.
56. Завдання і функції Фонду.

6 ОРІЄНТОВНІ ПИТАННЯ НА ІСПИТ

1. Поняття соціального обслуговування та права соціального обслуговування.
2. Предмет та методи права соціального обслуговування.
3. Система права соціального обслуговування.
4. Принципи соціально-обслуговуючого права.
5. Джерела соціально-обслуговуючого права.
6. Соціальні послуги та їх види.
7. Форми надання соціальних послуг.
8. Поняття складної життєвої обставини.
9. Правовий статус отримувачів соціальних послуг.
10. Обов'язки та права осіб, які надають соціальні послуги.
11. Професійна діяльність у сфері надання соціальних послуг.
12. Статус соціального робітника і соціального працівника.
13. Фізична особа як суб'єкт надання соціальних послуг.
14. Порядок надання соціальних послуг та компенсації фізичним особам, які надають соціальні послуги.
15. Документи необхідні для отримання компенсації за надання соціальних послуг.
16. Державні органи, які здійснюють управління у сфері соціального обслуговування.
17. Державні спеціалізовані підприємства, установи, організації.
18. Суб'єкти, які надають соціальні послуги.
19. Соціальні установи, які здійснюють соціальне обслуговування.
20. Державні неспеціалізовані підприємства, установи.
21. Благодійні організації як суб'єкти, які здійснюють соціальне обслуговування.
22. Волонтерська діяльність у сфері надання соціальних послуг.
23. Історичне розуміння інвалідності.
24. Моделі інвалідності.
25. Дизабілізм – дискримінація інвалідів.
26. Суспільна модель інвалідності.
27. Адміністративна модель інвалідності.
28. Правовий статус МСЕК.
29. Підстави інвалідності.
30. Категорії інвалідності.
31. Реабілітація інвалідів – історична категорія.
32. Принципи реабілітації інвалідів та їх характеристика.
33. Становлення системи реабілітації інвалідів в Україні.
34. Загальна характеристика Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів»
35. Загальна характеристика Закону України «Про реабілітацію інвалідів в Україні».
36. Закріплення права інвалідів на реабілітацію за законодавством України.

37. Міжнародні стандарти в сфері реабілітації інвалідів.
38. Міжнародні організації, що займаються проблемами інвалідності.
39. Європейська соціальна хартія.
40. Правовий статус інвалідів, його особливість.
41. Зміст спеціального статусу інвалідів.
42. Права інвалідів при проведенні реабілітації.
43. Державні гарантії реалізації права на реабілітацію.
44. Структура системи реабілітації інвалідів, дітей-інвалідів.
45. Типи реабілітаційних установ.
46. Державна типова програма реабілітації інвалідів.
47. Державні соціальні нормативи у сфері реабілітації інвалідів.
48. Державне управління системою реабілітації інвалідів.
49. Державна влада та соціальне забезпечення інвалідів.
50. Компетенція Верховної Ради України у сфері соціального захисту інвалідів.
51. Компетенція Кабінету Міністрів України у сфері захисту інвалідів.
52. Компетенція центральних органів виконавчої влади у сфері соціального захисту інвалідів.
53. Компетенція Міністерства соціальної політики України у сфері соціального захисту інвалідів.
54. Компетенція місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування в сфері соціального захисту інвалідів.
55. Фонд України соціального захисту інвалідів.
56. Завдання і функції Фонду.
57. Центри професійної, медичної та соціальної реабілітації інвалідів
58. Соціальні установи Міністерств освіти і науки України, Міністерства молоді та спорту України.
59. Соціальні установи Міністерства охорони здоров'я України.
60. Спеціальні загальноосвітні школі (школи-інтернати) для дітей, які потребують корекції фізичного та (або) розумового розвитку .
61. Будинки дитини системи охорони здоров'я.
62. Центри професійної реабілітації інвалідів.
63. Центри соціальної реабілітації дітей-інвалідів.
64. Центр соціально-психологічної реабілітації дітей.
65. Центр медико-соціальної реабілітації дітей.
66. Індивідуальна програма реабілітації інвалідів.
67. Співвідношення індивідуальної програми реабілітації та Державної типової програми реабілітації.
68. Види реабілітаційних заходів.
69. Форми реабілітаційних заходів.
70. Засоби реабілітації інвалідів.
71. Види реабілітації інвалідів.
72. Поняття медичної реабілітації інвалідів.
73. Співвідношення медичної реабілітації інвалідів з “лікуванням” і з “профілактикою”.

74. Правові проблеми запровадження медичного соціального страхування в Україні
75. Поняття соціальної реабілітації.
76. Принципи соціальної реабілітації.
77. Професійна реабілітація інвалідів.
78. Завдання і заходи професійної реабілітації та сприяння працевлаштуванню інвалідів
79. Працевлаштування інвалідів
80. Робоче місце інваліда
81. Органи, що здійснюють працевлаштування інвалідів
82. Професійне навчання інвалідів.
83. Правове регулювання праці інвалідів на спеціалізованих підприємствах
84. Загальні положення забезпечення інвалідів автомобілями.
85. Черговість забезпечення інвалідів автомобілями.
86. Безоплатне забезпечення інвалідів автомобілями з ручним і звичайним керуванням.
87. Забезпечення інвалідів автомобілями в пільговому порядку.
88. Забезпечення інвалідів автомобілями, визнаними гуманітарною допомогою.
89. Загальні положення технічними та іншими засобами реабілітації інвалідів, дітей-інвалідів та інших окремих категорій населення.
90. Облік осіб, які мають право на забезпечення технічними засобами реабілітації.
91. Забезпечення протезно-ортопедичними виробами, ортопедичним взуттям та допоміжними засобами для особистого догляду та захисту.
92. Порядок забезпечення санаторно-курортними путівками деяких категорій громадян органами праці та соціального захисту.
93. Порядок планування та розподілу путівок до санаторіїв, пансіонатів та будинків відпочинку.
94. Порядок виплати грошової компенсації вартості санаторно-курортного лікування деяким категоріям громадян.
95. Порядок виплати деяким категоріям інвалідів грошової компенсації замість санаторно-курортної путівки та вартості самостійного санаторно-курортного лікування.
96. Соціальні послуги, що надаються психолого-медико-педагогічними консультаціями.
97. Соціальні послуги, що надаються психологічною службою системи освіти України.
98. Соціальні послуги, що надаються центрами соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.
99. Соціальні послуги, що надаються притулками для дітей служби у справах дітей.
100. Утримання, навчання та виховання дітей-сиріт і дітей позбавлених батьківського піклування.
101. Соціальні послуги, які надаються біженцям.

102. Соціальне обслуговування бездомних осіб та безпритульних дітей.
103. Соціальна реабілітація осіб, які постраждали від терористичного акту.
104. Надання соціальних послуг центрами реабілітації для осіб, які постраждали від торгівлі людьми.
105. Загальні положення про територіальний центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг).
106. Перелік соціальних послуг, умови та порядок їх надання структурними підрозділами територіального центру.
107. Соціальне обслуговування відділеннями соціальної допомоги вдома.
108. Надання соціальних послуг відділенням соціально-побутової адаптації територіального центру.
109. Надання соціальних послуг відділенням соціально-медичних послуг.
110. Соціальне обслуговування відділенням для постійного або тимчасового проживання територіального центру.
111. Порядок надання соціальних послуг відділенням організації надання адресної та натуральної, грошової допомоги територіального центру.
112. Історія становлення будинків-інтернатів.
113. Принципи організації та функціонування стаціонарних установ.
114. Будинки-інтернати системи Міністерства соціальної політики України.
115. Юридичні факти, які необхідні для влаштування до будинків-інтернатів.
116. Протипоказання та показання при прийнятті до будинків-інтернатів.
117. Документи необхідні для влаштування до будинків-інтернатів.
118. Порядок утримання громадян у будинках-інтернатах.
119. Підстави для відрахування з будинків-інтернатів.
120. Виплата пенсії підопічним.
121. Трудова діяльність підопічних.
122. Збереження речей та цінностей.
123. Соціально-побутове обслуговування підопічних.
124. Медичне обслуговування підопічних.
125. Соціально-культурне обслуговування підопічних.
126. Санаторно-курортне лікування та оздоровлення застрахованих осіб і членів їх сімей.
127. Часткове фінансування санаторіїв-профілакторіїв за рахунок коштів фонду.
128. Утримання дитячо-юнацьких спортивних шкіл.
129. Забезпечення потерпілих від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання слуховими апаратами, лікарськими засобами, окулярами, протезуванням зубів та очей.

130. Забезпечення потерпілих від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання путівками для санаторно-курортного лікування.
131. Забезпечення потерпілих від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання протезно-ортопедичними виробами та засобами пересування.
132. Забезпечення потерпілих від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання автомобілями.
133. Організація лікування потерпілих у лікувально-профілактичних закладах.
134. Забезпечення потерпілих від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання додатковим харчуванням.
135. Пошук підходящої роботи.
136. Організація оплачуваних громадських робіт.
137. Працевлаштування громадян, які потребують соціального захисту шляхом бронювання робочих місць.
138. Одноразова виплата допомоги по безробіттю для організації безробітними підприємницької діяльності.